

Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya

DOGC núm. 4015 - 21/11/2003

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

- DECRET LEGISLATIU 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. (Pàg. 22823)

[[Sumari](#) || [Índex del sumari](#) || [Diaris Oficials disponibles](#) || [Inici](#)]

DECRET LEGISLATIU

3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

Exposició de motius

Els articles 9.13, 9.16, 10.1.6 i 11.10 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueixen a la Generalitat de Catalunya competències en matèria d'aigües, obres hidràuliques i protecció del medi ambient en el marc establert pels articles 149.1.23 i 149.1.24 de la Constitució.

La primera manifestació de l'exercici d'aquestes competències va ser la Llei 5/1981, de 4 de juny, sobre desplegament legislatiu en matèria d'evacuació i tractament d'aigües residuals, mitjançant la qual es va crear un tribut propi per finançar les despeses d'inversió i explotació de les infraestructures de sanejament i depuració.

El Reial decret 2646/1985, de 27 de desembre, de traspàs a la Generalitat de Catalunya de funcions i serveis en matèria d'obres hidràuliques, dictat en desenvolupament de les previsions constitucionals i estatutàries i, de conformitat amb les previsions de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, va atribuir a la Generalitat els mitjans materials necessaris per a l'execució de les seves competències en matèria d'aigües.

La Generalitat de Catalunya va anar desplegant les competències esmentades quant a l'organització mitjançant la Llei 17/1987, de 13 de juliol, reguladora de l'Administració hidràulica de Catalunya. Aquesta Llei i la Llei 5/1981 van ser objecte de refosa mitjançant el Decret legislatiu 1/1988, de 28 de gener.

El 1990 van dictar-se dues lleis relatives a l'actuació de l'Administració hidràulica de Catalunya: la Llei 4/1990, de 9 de març, sobre ordenació de l'abastament d'aigua a l'àrea de Barcelona, matèria que, per la seva singularitat havia de ser objecte d'un tractament especial, i la Llei 5/1990, de 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, en la qual s'introdueix un nou règim econòmic i financer per a l'execució d'infraestructures hidràuliques generals i d'abastament, amb la creació d'un nou tribut de la Generalitat per finançar-les.

L'Administració hidràulica de Catalunya va ser objecte de reforma mitjançant la Llei 19/1991, de 7 de novembre, de reforma de la Junta de Sanejament, que va reconvertir l'organisme autònom esmentat en una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, sotmès a la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana.

Ateses la nova orientació normativa europea en matèria d'aigües, especialment pel que fa al tractament integral del cicle hidràulic, i la necessitat de modificar l'Administració hidràulica de Catalunya per tal de dotar-la de més eficàcia, es va crear, mitjançant la Llei 25/1998, de 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro, l'Agència Catalana de l'Aigua, com a entitat de dret públic que assumeix totes les funcions d'Administració hidràulica única.

La promulgació de la Llei 6/1999, de 12 de juliol, d'ordenació, gestió i tributació de l'aigua, continua en la

mateixa línia de reforma del marc normatiu en matèria d'aigües duent a terme una reordenació dels principis i les competències que informen l'actuació de l'Administració hidràulica, reformant el règim de la planificació hidrològica i modificant la tributació sobre l'aigua per donar resposta als nous requeriments. Entre altres novetats, aquesta Llei crea l'Administració local de l'aigua i el sistema de sanejament com a unitat bàsica per a la prestació del servei integral de tractament i evacuació de les aigües residuals, regula el nou règim de la planificació hidrològica prenent el Districte de Conca Fluvial com a unitat bàsica de gestió, crea el cànon de l'aigua com a ingrés específic del règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua i modifica el règim de l'Ens d'Abastament d'Aigua que havia estat creat per la Llei 4/1990, de 9 de març, d'ordenació de l'abastament d'aigua a l'àrea de Barcelona.

La disposició final de la Llei 6/1999, de 12 de juliol, d'ordenació, gestió i tributació de l'aigua, atorgava al Govern un termini d'un any per refondre en un text únic la Llei esmentada, les disposicions relatives a la creació de l'Agència Catalana de l'Aigua contingudes en la Llei 25/1998, de 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro, i els preceptes vigents de la Llei 4/1990, de 9 de març, d'ordenació de l'abastament d'aigua a l'àrea de Barcelona, de la Llei 5/1990, de 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, i de la Llei 19/1991, de 7 de novembre, de reforma de la Junta de Sanejament, regularitzant, harmonitzant i aclarint, quan calgués, les disposicions esmentades.

La disposició final quarta de la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives, ha habilitat de nou el Govern per elaborar un text refós de les disposicions esmentades, incloent-hi les modificacions que han anat incorporant-hi altres normes com la Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives, i la mateixa Llei 31/2002.

Per tant, en exercici de la delegació esmentada, d'acord amb el dictamen emès per la Comissió Jurídica Assessora, a proposta del conseller de Medi Ambient, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article únic

1. Aquest Decret legislatiu es dicta en compliment del mandat establert a la disposició final quarta de la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives.
2. Saprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, el text del qual es publica a continuació.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposin a aquest Decret legislatiu i al Text refós que aprova i, particularment, les següents:

1. La Llei 6/1999, de 12 de juliol, d'ordenació, gestió i tributació de l'aigua.
2. Els articles 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21 de la Llei 25/1998, de 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro.
3. Els preceptes vigents de la Llei 4/1990, de 9 de març, d'ordenació de l'abastament de l'aigua a l'àrea de Barcelona.
4. Els preceptes vigents de la Llei 5/1990, de 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya.
5. Els preceptes vigents de la Llei 19/1991, de 7 de novembre, de reforma de la Junta de Sanejament.

Totes les referències realitzades a qualsevol de les disposicions esmentades objecte de refosa s'entendran realitzades als articles corresponents d'aquest text.

Disposició final

Aquest Decret legislatiu i el Text refós que aprova entren en vigor al dia següent de la seva publicació al Diari

Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 4 de novembre de 2003

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Ramon Espadaler i Parcerisas

Conseller de Medi Ambient

Text refós

de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya

TÍTOL preliminar

Disposicions generals

Article 1

Objecte

1.1 Aquesta Llei té per objecte ordenar les competències de la Generalitat i les dels ens locals en matèria d'aigües i obres hidràuliques, regular, en l'àmbit d'aquestes competències, l'organització i el funcionament de l'Administració hidràulica a Catalunya, mitjançant una actuació descentralitzadora, coordinadora i integradora que ha de comprendre la preservació, la protecció i la millora del medi, i establir un nou règim de planificació i economicofinançer del cicle hidrològic.

1.2 Resten excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, llevat del règim fiscal establert pel títol VI, les aigües minerals i termals, que es regulen per llur legislació específica.

Article 2

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

1. Conca hidrogràfica o fluvial: la zona terrestre a partir de la qual tota l'escorrentia superficial flueix a través d'una sèrie de corrents, rius i, eventualment, llacs fins al mar per una única desembocadura, estuari o delta, i les aigües subterrànies i costaneres associades.
2. Districte de Conca Hidrogràfica o Fluvial: la zona administrativa marina i terrestre, composta per una o més conques fluvials veïnes i les aigües subterrànies i costaneres associades.
3. Subconca: la zona terrestre a partir de la qual tota l'escorrentia superficial flueix a través d'una sèrie de corrents, rius i, eventualment, llacs cap a un punt particular d'un curs d'aigua, que, generalment, és un llac o una confluència.
4. Ús sostenible de l'aigua: l'ús que permet un equilibri entre la demanda existent i previsible i la disponibilitat del recurs en el temps, tot garantint el manteniment dels cabals ecològics i la qualitat de l'aigua necessària per al funcionament dels ecosistemes aquàtics.
5. Estat ecològic: una expressió de la qualitat de l'estructura i el funcionament dels ecosistemes aquàtics associats a les aigües superficials. Té en compte la naturalesa fisicoquímica de l'aigua i els sediments, les característiques del flux de l'aigua i l'estructura física de la massa d'aigua, però se centra en la condició dels elements biològics de l'ecosistema.

6. Estat químic: una expressió del grau de contaminació d'una massa d'aigua.
7. Gestió integrada de l'aigua: l'abastament en alta, el subministrament domiciliari o en baixa, el sanejament de les aigües residuals, tant en alta com en baixa, i el retorn de l'aigua al medi.
8. Entitat subministradora d'aigua: la persona física o jurídica de qualsevol naturalesa que, mitjançant xarxes o instal·lacions de titularitat pública o privada, faci un subministrament d'aigua en baixa.
9. Entitat local de l'aigua bàsica (ELA bàsica): l'ens local o l'agrupació d'ens locals amb personalitat jurídica pròpia i capacitat per a gestionar un o més sistemes públics de sanejament d'aigües residuals i el sistema o sistemes d'abastament d'aigua en alta i de subministrament d'aigua en baixa dels municipis que el componen.
10. Entitat local de l'aigua qualificada (ELA qualificada): l'ens local supramunicipal o l'agrupació d'ens locals amb personalitat jurídica pròpia adequats per a la gestió integrada de l'aigua en una conca o porció de conca fluvial, l'àmbit territorial dels quals és definit per la planificació hidrològica. Aquesta adequació de l'ens no implica, necessàriament, la gestió de tots els serveis compresos en la gestió integrada de l'aigua.
11. Obra hidràulica: les obres i les infraestructures vinculades a la regulació, la conducció, la potabilització i la dessalinització dels recursos hidràulics, i al sanejament i la depuració de les aigües residuals i qualsevol altra acció reconeguda com a tal per la legislació d'aigües.
12. Xarxes bàsiques d'abastament: el conjunt d'instal·lacions situades en el territori de Catalunya afectades a la captació i l'adducció, les plantes de potabilització, les conduccions, les estacions de bombament i els dipòsits reguladors que siguin susceptibles de portar aigua fins als dipòsits de capçalera o punts de connexió d'un o més sistemes municipals de subministrament d'aigua en baixa, amb independència de la titularitat i la gestió.
13. Sistema públic de sanejament d'aigües residuals: el conjunt de béns de domini públic interrelacionats en un tot orgànic, compost per una o més xarxes locals de clavegueram, col·lectors, estacions de bombament, emissaris submarins, estació depuradora d'aigües residuals i altres instal·lacions de sanejament associades, amb l'objecte de recollir, conduir fins a l'estació i sanejar, de manera integrada, les aigües residuals generades en un o més municipis.
14. Ús i consum de l'aigua:
 - a) La captació, la distribució i el consum d'aigües superficials o subterrànies.
 - b) L'emissió de contaminants en les aigües i les activitats de recollida i de tractament d'aigües que donin lloc posteriorment a abocaments al medi receptor.
 - c) Qualsevol altra aplicació, fins i tot no consumptiva, de les aigües superficials o subterrànies que pugui repercutir de manera significativa en l'estat de les aigües, com ara la generació d'energia elèctrica i la refrigeració.
15. Consum bàsic: el volum d'aigua mínim, mesurat en metres cúbics per persona i mes o equivalent, suficient per cobrir les necessitats ordinàries de tipus higiènic i sanitari d'una persona en un context social determinat.
16. Usos de l'aigua:
 - a) Usos domèstics de l'aigua: els usos particulars que es corresponen amb l'ús de l'aigua per a sanitaris, per a dutxes, per a cuina i menjador, per a rentades de roba i de vaixelles, per a neteges, regs de parcs i jardins, refrigeració i condicionaments domiciliaris sense activitat industrial, i amb d'altres usos de l'aigua que es puguin considerar consums inherents o propis de l'activitat humana no industrial, ni comercial, ni agrícola, ni ramadera.
 - b) Usos agrícoles i assimilables de l'aigua: els corresponents a activitats incloses en els grups 01.1, 01.3, 01.4 i la divisió 0.2 de la secció A de la Classificació catalana d'activitats econòmiques (CCA-E-93), aprovada pel Decret 97/1995, de 21 de febrer.
 - c) Usos ramaders i assimilables de l'aigua: els corresponents a activitats incloses en els grups 01.2 i 01.5 de la

secció A de la CCAE-93.

d) Usos industrials i assimilables de l'aigua: els corresponents a activitats incloses en la divisió 05.02 de la secció B i les seccions C, D i E de la CCAE-93. Es consideren usos assimilables als industrials els corresponents a la resta d'activitats econòmiques, sempre que no estiguin inclosos en les lletres a), b) o c) d'aquest apartat.

17. Població:

a) Població permanent d'un municipi o nucli de població: el nombre d'habitants residents a cada municipi o nucli de població segons el padró municipal d'habitants.

b) Població estacional d'un municipi o un nucli de població: la capacitat d'acolliment de cada municipi o nucli de població afectat, tenint en compte les edificacions de segona residència, les empreses d'hosteleria i els altres allotjaments turístics destinats a proporcionar habitació o residència en èpoques, zones o situacions turístiques, d'acord amb la taula d'equivalències següent:

b.1) Edificacions de segona residència: quatre habitants per residència.

b.2) Hotels i pensions: un habitant per plaça.

b.3) Càmpings: 2,5 habitants per unitat d'acampada, d'acord amb la capacitat nominal del càmping.

b.4) Altres instal·lacions d'alberg: un habitant per plaça d'allotjament.

c) Població estacional ponderada d'un municipi o nucli de població: la que resulta d'aplicar la proporció d'estacionalitat 0,4 a la població estacional calculada segons la definició de la lletra b).

d) Població base d'un municipi o un nucli de població: la que resulta de la suma de la població permanent i la població estacional ponderada.

Article 3

Principis

3.1 La Generalitat exerceix les seves competències en matèria d'aigües i obres hidràuliques, vetllant per l'ús sostenible, l'estalvi, la reutilització, l'optimització i l'eficiència en la gestió dels recursos hídrics, i fent possible un nivell bàsic de l'ús domèstic a un preu assequible. Amb aquesta finalitat, ordena la seva actuació d'acord amb els principis següents:

a) Unitat de gestió, tractament integral, economia de l'aigua, descentralització, desconcentració, coordinació, col·laboració i eficàcia.

b) Respecte a la unitat de conca i subconca hidrogràfica, dels sistemes hidràulics i del cicle hidrològic.

c) Coresponsabilització, transparència, informació i participació del públic en general, i dels usuaris, en particular.

d) Compatibilitat de la gestió pública de l'aigua amb l'ordenació del territori, la preservació, la protecció, la millora i la restauració del medi i dels ecosistemes vinculats amb el medi hídric.

e) Prevenció de la contaminació, protecció i millora de la qualitat i sanejament de l'aigua.

f) Planificació com a instrument per economitza i racionalitzar l'ús dels recursos hídrics.

g) Promoció de les actuacions necessàries per pal·liar els dèficits i desequilibris hídrics.

h) Subsidiarietat, apropant l'acció administrativa allà on resulta més eficient als ciutadans.

- i) Equilibri en el desenvolupament territorial i sectorial.
- j) Solidaritat interterritorial.
- k) Pagament per l'ús de l'aigua i per la contaminació de l'aigua.
- l) Sufficiència financera per afrontar els costos associats al cicle hídric.
- m) Garantia d'un preu assequible per als consums domèstics de tipus familiar no sumptuaris.

3.2 L'Administració hidràulica, particularment, desenvolupa les funcions dimanants de les competències de la Generalitat, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent, tenint en compte la diversitat de conques que integren el territori de Catalunya.

Article 4

Competències de la Generalitat

Correspon a la Generalitat:

- a) La planificació hidrològica en les conques compreses íntegrament en el territori de Catalunya, i la participació en la planificació hidrològica que correspon a l'Administració general de l'Estat, particularment en la que afecti a la part catalana de les conques dels rius Ebre, Garona i Xúquer.
- b) L'ordenació i la concessió dels recursos i els aprofitaments hídrics, fins i tot l'aprofitament de les aigües residuals i, en general, totes les funcions d'administració i control de la qualitat del domini públic hidràulic, inclosos l'atermenament i la modificació i la correcció dels llits fluvials, en les conques compreses íntegrament en el territori de Catalunya.
- c) L'administració, la gestió i el control de qualitat dels aprofitaments hídrics corresponents a conques hidrogràfiques situades al territori de Catalunya compartides amb altres comunitats autònomes, inclòs l'exercici de la funció executiva de policia del domini públic hidràulic i la tramitació fins a la proposta de resolució dels expedients que s'hi refereixen, en els termes establerts per la legislació vigent en la matèria, llevat de l'atorgament de concessions d'aigua.
- d) La programació, la promoció, l'aprovació, l'execució i l'explotació dels aprofitaments hídrics i de les obres hidràuliques que es facin a Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general de l'Estat o la realització de les quals no afecti una altra comunitat autònoma.
- e) L'execució i l'explotació de les obres hidràuliques de titularitat estatal i les d'àmbit supracomunitari que li deleguin o encomanin amb la transferència de les dotacions econòmiques corresponents.
- f) La intervenció administrativa dels abocaments que puguin afectar les aigües superficials, subterrànies i marítimes.
- g) L'exercici de les atribucions que aquesta Llei li confereix en relació amb les xarxes bàsiques d'abastament i els sistemes de sanejament.
- h) La regulació i l'establiment d'auxilis econòmics i l'atribució de recursos econòmics a corporacions locals, altres entitats i particulars per a la realització dels objectius de la planificació hidrològica.
- i) La determinació de la política d'abastament i de sanejament d'aigües i la coordinació de les administracions competents.
- j) La promoció i l'execució, si escau, de les actuacions de política hidrològica que són necessàries per pal·liar els dèficits i desequilibris que hi ha a Catalunya.
- k) L'establiment de normes de protecció de les zones inundables.

l) El control i la tutela de les comunitats d'usuaris, en els termes establerts per aquesta Llei.

m) La prestació, quan sigui procedent, dels serveis públics dependents o derivats d'aprofitaments i obres hidràuliques.

n) En general, el compliment de les funcions relatives a l'administració i la gestió dels recursos hídrics que estableix la legislació sobre aigües i les que li siguin transferides, delegades o encomanades per l'Administració general de l'Estat.

Article 5

Competències dels ens locals

Corresponen als ens locals, d'acord amb la legislació de règim local, amb la de sanitat i amb les previsions d'aquesta Llei, les competències relatives als àmbits següents:

- a) L'abastament d'aigua potable.
- b) El clavegueram i el tractament d'aigües residuals.
- c) El control sanitari de les aigües residuals.
- d) L'exercici de les funcions que aquesta Llei els atribueix.

Article 6

Conques hidrogràfiques i Districte de Conca Fluvial de Catalunya

6.1 Als efectes d'aquesta Llei, el territori de Catalunya es divideix en:

- a) Conques hidrogràfiques internes, que són les corresponents als rius Muga, Fluvià, Ter, Daró, Tordera, Besòs, Llobregat, Foix, Gaià, Francolí i Riudecanyes, i les de totes les rieres costaneres entre la frontera amb França i el desguàs del riu Sénia.
- b) Conques hidrogràfiques intercomunitàries, integrades per la part catalana de les conques dels rius Ebre, Garona i Xúquer, en els termes establerts per la legislació vigent.

6.2 Les conques hidrogràfiques internes constitueixen el Districte de Conca Hidrogràfica o Fluvial de Catalunya.

6.3 S'han de determinar per reglament els límits geogràfics de les conques i subconques hidrogràfiques.

TÍTOL I

L'Administració hidràulica de Catalunya

Capítol I

L'Agència Catalana de l'Aigua

Article 7

L'Agència Catalana de l'Aigua

7.1 L'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.

7.2 L'Agència Catalana de l'Aigua és una entitat de dret públic de la Generalitat de Catalunya amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves funcions, que ajusta la seva activitat al

dret privat, amb caràcter general, llevat de les excepcions que determina aquesta Llei.

En conseqüència, l'Agència Catalana de l'Aigua pot adquirir, com a beneficiària, fins i tot per expropiació forçosa, posseir, reivindicar, permutar, gravar o alienar tota classe de béns, concertar crèdits, establir contractes, proposar la constitució de mancomunitats i altres modalitats associatives d'ens locals, formalitzar convenis, executar, contractar i explotar obres i serveis, atorgar ajuts, obligar-se, interposar recursos i exercir les accions que li corresponen com a Administració hidràulica d'acord amb la normativa aplicable en aquesta matèria.

7.3 L'Agència es regeix per aquesta Llei, per la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, el text refós de la qual es va aprovar mitjançant el Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pels seus Estatuts i per les altres lleis i disposicions que li siguin aplicables.

7.4 L'Agència gaudeix d'autonomia funcional i de gestió i resta adscrita al departament competent en matèria de medi ambient, el qual exerceix el control d'eficàcia sobre la seva activitat.

Article 8

Competències de l'Agència Catalana de l'Aigua

8.1 L'Agència Catalana de l'Aigua, com a Administració hidràulica de la Generalitat de Catalunya, exerceix les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria d'aigües d'acord amb aquesta Llei i la normativa de desenvolupament i complementària.

8.2 Corresponen a l'Agència, entre altres, les funcions següents:

a) En l'àmbit de les conques internes de Catalunya, elaborar i revisar els plans, els programes i els projectes hidrològics, i fer-ne el seguiment, administrar i controlar els aprofitaments hidràulics i els aspectes qualitius i quantitius de les aigües i del domini públic hidràulic en general, inclòs l'atorgament de les autoritzacions i les concessions.

b) En relació amb les parts del territori que corresponen a conques hidrogràfiques compartides amb altres comunitats autònomes, administrar i controlar els aprofitaments hidràulics, exercir la funció executiva de policia del domini públic hidràulic i tramitar els expedients que es refereixin a aquest domini, llevat de l'atorgament de concessions d'aigua.

c) La promoció, la construcció, l'explotació i el manteniment de les obres hidràuliques de competència de la Generalitat.

d) El control, la vigilància, la inspecció, la planificació, l'autorització de l'adopció de decisions sobre el repartiment i l'assignació de recursos hídrics a la xarxa Ter-Llobregat i les relacions de col·laboració amb les entitats locals dirigides a la incorporació d'aquestes entitats a l'abastament des de la xarxa bàsica sens perjudici de les relacions d'assistència i col·laboració que en el seu àmbit territorial i en exercici de les seves funcions porti a terme l'Ens d'Abastament d'Aigua. Així mateix, també exerceix el control, la vigilància i la inspecció d'altres instal·lacions hidràuliques que se li encomanin.

e) La intervenció administrativa i el cens dels aprofitaments de les aigües superficials i subterrànies existents i dels abocaments que puguin afectar les aigües superficials, subterrànies i marítimes.

f) El control de la qualitat de les platges i de les aigües en general.

g) El control de la contaminació de les aigües per mitjà d'un enfocament combinat, utilitzant un control de la contaminació en la font mitjançant la fixació de valors límit d'emissió i objectius de qualitat del medi receptor.

h) La gestió, la recaptació, l'administració i la distribució de recursos econòmics que li atribueix aquesta Llei i l'elaboració del seu pressupost.

i) L'acció concertada i, si escau, la coordinació de les actuacions de les administracions competents en matèria d'abastament i sanejament en el territori de Catalunya.

- j) La promoció d'entitats i associacions vinculades a l'aigua i el foment de llurs activitats.
- k) El requeriment i l'obtenció de la informació necessària de les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, per a l'exercici de les competències que se li atribueixin.
- l) L'ordenació dels serveis d'abastament en alta i de sanejament.
- m) En relació amb els sistemes públics de sanejament, l'autorització dels abocaments d'aquests al medi receptor, i també l'eventual reutilització dels seus efluent, l'alta inspecció i les altres funcions que la legislació atribueix als organismes de conca i a l'autoritat competent de l'Administració de la Generalitat en el Districte de Conca Fluvial de Catalunya.
- n) La proposta al Govern de l'establiment de limitacions en l'ús de les zones inundables que s'estimen necessàries per garantir la seguretat de les persones i els béns.
- o) Les funcions i les atribucions que la legislació general atorga als organismes de conca en els termes que estableix aquesta Llei.

8.3 L'Agència ha de ser informada prèviament a la realització de qualsevol actuació que afecti el domini públic hidràulic de les conques hidrogràfiques internes i que, en exercici de llurs competències, duguin a terme les diverses administracions públiques.

8.4 Als efectes del que disposa l'apartat 3, s'entén per actuacions que afecten el domini públic hidràulic, a més de les vinculades als béns esmentats en l'article 2 del Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'aigües, les relatives a la flora i la fauna afectes a aquest domini.

8.5 En la tramitació dels plans d'ordenació urbanística municipal, les normes de planejament urbanístic, els programes d'actuació urbanística municipals o comarcals que hagin estat tramitats independentment i que continguin determinacions pròpies dels plans d'ordenació urbanística municipal, els plans de millora urbana, els plans parcials urbanístics i els plans especials urbanístics, se n'ha de demanar un informe a l'Agència, un cop aprovats inicialment.

Article 9

Règim jurídic de l'Agència Catalana de l'Aigua

9.1 Els actes de l'Agència dictats en exercici de les seves funcions com a poder públic són actes administratius.

9.2 Són actes administratius, en particular, els següents:

- a) Els actes d'ordenació i de gestió del domini públic hidràulic.
- b) Els actes dictats en exercici de la potestat sancionadora.
- c) Els actes de gestió, inspecció i recaptació dels tributs de la Generalitat sobre l'aigua i altres ingressos de dret públic.
- d) Els actes derivats de les relacions de l'Agència amb altres òrgans i ens de la Generalitat i amb tercers que impliquin un exercici de potestats públiques.

9.3 El règim de comptabilitat de l'Agència és el corresponent al sector públic. La contractació de l'Agència ha de garantir els principis de publicitat i lliure concurrència i s'ha de regir pel que estableix el Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, i la Llei 48/1998, de 30 de desembre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i les telecomunicacions.

9.4 Els actes dictats pel director o per la directora de l'Agència Catalana de l'Aigua esgoten la via administrativa i poden ser objecte del recurs potestatiu de reposició, regulat per la Llei de l'Estat 4/1999, de 13

de gener, de modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Els actes produïts en matèria tributària poden ser objecte de recurs per la via economicoadministrativa prèvia al control judicial.

9.5 Els actes sotmesos al dret civil o laboral de l'Agència són impugnables davant la jurisdicció corresponent, amb la reclamació prèvia davant el conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient, d'acord amb la legislació aplicable.

9.6 La responsabilitat patrimonial dels òrgans de l'Agència és exigible en els mateixos casos i pel mateix procediment que a l'Administració de la Generalitat.

9.7 En els termes establerts per la legislació bàsica sobre aigües i costes, la sanció de les infraccions lleus i menys greus correspon al director o a la directora de l'Agència; la de les greus, al director o a la directora de l'Agència, en el cas que no excedeixi el 50% de l'import màxim establert, o al conseller o a la consellera del departament competent en matèria de medi ambient, i la de les molt greus, al Govern de la Generalitat. El règim d'infraccions i sancions en matèria tributària es regeix per la seva normativa específica.

Article 10

El personal de l'Agència Catalana de l'Aigua

10.1 El personal de l'Agència es regeix pel dret laboral, llevat de les places, que en relació amb la naturalesa de llur contingut, quedin reservades a funcionaris públics. L'adscripció eventual de funcionaris a l'Agència té lloc de conformitat amb el que estableix la legislació sobre funció pública de l'Administració de la Generalitat.

10.2 La selecció de personal de l'Agència s'ha de fer d'acord amb els principis de mèrit i capacitat.

Article 11

L'organització de l'Agència Catalana de l'Aigua

11.1 Els òrgans de govern, gestió i assessorament de l'Agència són el Consell d'Administració, el Consell per a l'Ús Sostenible de l'Aigua, el director o la directora i el gerent o la gerent.

11.2 Els altres òrgans de gestió en règim de participació s'estableixen per reglament, d'acord amb el règim establert per la legislació bàsica en matèria d'aigües.

11.3 El Govern de la Generalitat aprova l'Estatut de l'Agència com a desplegament reglamentari de la seva estructura organitzativa i del règim de funcionament, d'acord amb els principis de desconcentració de funcions i participació de les administracions competents, dels usuaris i d'altres entitats representatives d'interessos a l'entorn de l'aigua en l'àmbit d'una demarcació hidrogràfica, una conca o una subconca.

11.4 El Consell d'Administració és l'òrgan de govern en règim de participació de l'Agència, integrat per representants de la Generalitat, dels òrgans o les entitats de l'Administració general de l'Estat que exerceixin competències en matèria d'aigües o obres hidràuliques en el territori de Catalunya, dels ens locals i dels usuaris de l'aigua.

11.5 Els usuaris de l'aigua participen en el Consell d'Administració en un nombre no inferior a un terç del total dels seus membres, per mitjà de representants dels usos domèstics, industrials, agraris i ramaders, escollits d'entre les organitzacions i les associacions més representatives de llurs interessos.

11.6 El president o la presidenta del Consell d'Administració és el conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient, i n'és vicepresident o vicepresidenta el director o la directora de l'Agència Catalana de l'Aigua.

11.7 Correspon al Consell d'Administració:

a) Elaborar i elevar al Govern, per mitjà del departament competent en matèria de medi ambient, la proposta de planificació hidrològica del districte de conca fluvial de Catalunya i les seves revisions dins el seu àmbit de

competències, i també la proposta de constitució de societats filials i la participació en altres societats.

- b) Aprovar l'avantprojecte de pressupost de l'Agència, i concertar crèdits d'acord i amb caràcter previ a les autoritzacions que siguin preceptives en cada cas.
- c) Aprovar el balanç i altres documents que resultin de l'aplicació del Pla general de comptabilitat pública.
- d) Atribuir recursos econòmics als projectes aprovats.
- e) Aprovar els convenis i els programes de l'Agència.
- f) Aprovar les ordenances i els estatuts de les comunitats d'usuaris i regants en les conques hidrogràfiques internes de Catalunya.
- g) Declarar la sobreexplotació d'aqüífers i l'establiment de perímetres de protecció.
- h) Exercir les altres funcions que li atorguin les lleis o l'Estatut de l'Agència.
- i) Tenir coneixement previ de la proposta de nomenament del director o de la directora de l'Agència.

11.8 El Consell per a l'Ús Sostenible de l'Aigua és l'òrgan deliberant i d'assessorament de l'Agència en règim de participació de la representació dels diferents interessos vinculats al cicle hidrològic.

11.9 Integren el Consell per a l'Ús Sostenible de l'Aigua un nombre de vocals no superior a cinquanta, representants de les entitats locals, de les entitats ecologistes, de les associacions de veïns, de les organitzacions de consumidors i usuaris, de les organitzacions sindicals, de les universitats, de les entitats d'abastament i proveïment d'aigües, dels usos recreatius, dels usos industrials, dels usos agraris i ramaders de l'aigua, escollits entre les organitzacions i les associacions més representatives de llurs interessos, i experts en la matèria.

11.10 Són funcions del Consell per a l'Ús Sostenible de l'Aigua:

- a) L'assessorament i la formulació de propostes d'actuació en matèria hídrica.
- b) L'informe sobre la planificació i la programació hidrològica, i les seves revisions.
- c) L'informe sobre els projectes de disposicions generals que afectin l'àmbit hidrològic.
- d) Altres funcions que li atorgui l'Estatut de l'Agència.

11.11 La direcció és l'òrgan executiu que dirigeix i representa l'Agència, i li corresponen les funcions següents:

- a) Atorgar les concessions i les autoritzacions relatives a l'aprofitament i ús de l'aigua i del domini públic hidràulic en general, i a l'abocament d'aigües residuals de competència de l'Agència.
- b) Aprovar definitivament els projectes constructius i decidir la prestació de serveis.
- c) Aplicar el règim fiscal del domini públic que correspon a l'Agència.
- d) Exercir la potestat sancionadora i ordenar, quan sigui procedent, la tramesa d'expedients a la jurisdicció penal.
- e) Signar convenis amb l'Administració de la Generalitat o altres entitats.
- f) Autoritzar els actes d'afectació i desafectació dels béns de domini públic adscrits a l'Agència, i també els actes de disposició, alienació o transacció de la resta de béns i drets de l'Agència, amb subjecció al que estableix l'Estatut de l'empresa pública catalana.

- g) Presentar anualment al Consell d'Administració les propostes de programes d'actuació, d'inversió i de finançament, els balanços i la memòria corresponent.
- h) Exercir les funcions d'òrgan de contractació i les que el Consell d'Administració li delegui.
- i) Autoritzar les despeses amb càrrec a crèdits pressupostaris de l'Agència, dins els límits que s'estableixen per reglament.
- j) Determinar, a proposta del gerent, la plantilla de personal de l'Agència.
- k) Qualsevol altra funció de l'Agència no atribuïda expressament a cap altre òrgan.

11.12 El Govern de la Generalitat nomena el director o la directora de l'Agència a proposta del conseller o de la consellera del departament competent en matèria de medi ambient, una vegada escoltat el Consell d'Administració.

11.13 La gerència és l'òrgan de gestió i administració ordinàries de l'Agència, i li corresponen les funcions següents:

- a) Exercir la direcció superior de personal i dels serveis de l'Agència.
- b) Autoritzar despeses dins els límits que s'estableixin per reglament amb càrrec als crèdits pressupostaris de l'Agència i ordenar-ne els pagaments.
- c) Executar els acords del Consell d'Administració.
- d) Qualsevol altra funció que determini l'Estatut de l'Agència.

11.14 El conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient nomena la persona que ocupa la gerència.

11.15 Les comunitats d'usuaris titulars d'aprofitaments pertanyents a les conques compreses íntegrament en el territori de Catalunya resten adscrites, a efectes administratius, a l'Agència, la qual exerceix totes les funcions i les atribucions que sobre aquesta matèria assigna la legislació vigent a l'organisme de conca.

11.16 En relació amb les comunitats d'altres conques els aprofitaments de les quals estiguin situats en el territori de Catalunya, l'Agència pot establir relacions de col·laboració pel que fa a la construcció d'obres hidràuliques i altres matèries de competència de la Generalitat.

Article 12

El patrimoni de l'Agència Catalana de l'Aigua

12.1 Constitueixen el patrimoni de l'Agència els béns que li són adscrits i els béns i els drets propis de qualsevol naturalesa que adquireixi per qualsevol títol.

12.2 Els béns adscrits conserven llur qualificació jurídica originària, sense que l'adscripció impliqui transmissió del domini ni llur desafectació.

12.3 La gestió del patrimoni s'ajusta al que disposa el Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana i la legislació de patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

12.4 En cap cas no integren el patrimoni de l'Agència els béns vinculats a la prestació del servei que hagin de ser adscrits a les administracions locals actuants.

Article 13

Els recursos econòmics de l'Agència Catalana de l'Aigua

Els recursos econòmics de l'Agència estan integrats per:

- a) El cànon de l'aigua.
- b) El cànon d'utilització i ocupació del domini públic hidràulic.
- c) El cànon de regulació i la tarifa d'utilització de l'aigua.
- d) Les taxes, els drets i altres prestacions patrimonials que li corresponguin.
- e) L'endeutament.
- f) Els productes, els rendiments o els increments derivats del seu patrimoni.
- g) Els ingressos obtinguts en l'exercici de les seves activitats.
- h) Els ingressos provinents de les sancions.
- i) Les transferències que, si escau, s'estableixin en els pressupostos de la Generalitat.
- j) Les subvencions, les aportacions i les donacions que siguin atorgades a favor seu, procedents d'altres administracions, d'ens públics o de particulars.
- k) Qualsevol altre recurs que se li pugui atribuir.

Capítol II

L'Administració hidràulica local

Article 14

Les entitats locals de l'aigua

Les entitats locals de l'aigua (ELA), definides per l'article 2, són ens de caràcter territorial i funcional, que es constitueixen per a la gestió més eficient dels recursos hídrics i de les obres i les actuacions hidràuliques i per a la prestació dels serveis relacionats.

Article 15

Constitució i registre

15.1 La constitució d'una ELA d'àmbit supramunicipal exigeix als municipis que s'hi integren l'atribució a l'ELA de totes les seves competències, o d'una part d'aquestes, sobre el cicle hidràulic, i també sobre els serveis i les instal·lacions que hi estan vinculats.

15.2 La constitució d'una ELA i les seves modificacions han de ser comunicades a l'Agència Catalana de l'Aigua, tot adjuntant, quan sigui procedent, la documentació acreditativa de la constitució.

15.3 L'Agència Catalana de l'Aigua gestiona un registre de caràcter públic sobre les comunicacions i la documentació rebudes.

15.4 L'Agència Catalana de l'Aigua emet informe preceptiu sobre els expedients de constitució de les ELA.

Article 16

Delegació o assignació de competències

16.1 L'Agència Catalana de l'Aigua pot delegar o assignar l'exercici de les competències pròpies a les ELA a petició motivada d'aquestes.

16.2 La delegació o l'assignació han de ser expresses i responen a motius de capacitat tècnica i de gestió, de garantia de més eficiència, d'extensió territorial i de població.

Article 17

Acció de foment

17.1 El Govern estableix les mesures de foment per a la constitució de les ELA.

17.2 Els consells comarcals poden adoptar mesures de foment per a l'impuls i la promoció de les ELA, amb les quals estableixen les relacions de col·laboració necessàries per a l'exercici més eficaç de llurs funcions.

TÍTOL II

La planificació hidrològica

Article 18

Elaboració de la planificació

El Govern, per mitjà de l'Agència Catalana de l'Aigua, elabora la planificació de les conques internes, que correspon aprovar inicialment al Govern, i participa, en la manera que determina la legislació vigent, en la planificació hidrològica que correspon a l'Administració de l'Estat, particularment en la que afecta la part catalana de les conques dels rius Ebre, Garona i Xúquer.

Article 19

Objectius

La planificació hidrològica del Districte de Conca Fluvial de Catalunya atén els objectius següents:

- a) Garantir la suficiència i l'ús sostenible del recurs.
- b) Garantir una gestió equilibrada i integradora del domini públic hidràulic que asseguri la protecció i la coordinació de les administracions afectades.
- c) Economitzar i racionalitzar la utilització del recurs, i assignar els diversos usos en funció de la qualitat requerida.
- d) Garantir el manteniment dels cabals ecològics.
- e) Assolir un bon estat de les aigües superficials mitjançant la prevenció del deteriorament de la seva qualitat ecològica, i fer un enfocament combinat del tractament de la contaminació i la recuperació de les aigües contaminades.
- f) Assolir un bon estat de les aigües subterrànies, mitjançant la prevenció del deteriorament de la qualitat, fer un enfocament combinat del tractament de la contaminació i garantir l'equilibri entre la captació i la recàrrega d'aquestes aigües i la recuperació de les aigües contaminades.
- g) Vetllar per la conservació i el manteniment de la xarxa fluvial catalana i de les zones humides i lacustres, i també pels ecosistemes vinculats al medi hídic.

Article 20

Plans i programes integrants

20.1 Integren la planificació hidrològica del Districte de Conca Fluvial de Catalunya els plans i programes següents:

- a) El Pla de gestió del Districte de Conca Fluvial de Catalunya.
- b) El Programa de mesures.
- c) Els programes de control.

20.2 També integren la planificació hidrològica del Districte de Conca Fluvial de Catalunya els programes i plans de gestió específics.

20.3 L'Agència Catalana de l'Aigua ha d'elaborar un programa economicofinancer, complementari de la planificació hidrològica.

Article 21

El Pla de gestió del Districte de Conca Fluvial de Catalunya

21.1 El Pla de gestió del Districte de Conca Fluvial de Catalunya determina les accions i les mesures necessàries per assolir els objectius establerts per l'article 19.

21.2 El Pla de gestió ha de preveure, a més de les determinacions obligatòries que resulten de la legislació en matèria d'aigües, els requeriments qualitius, quantitius i econòmics de la utilització del recurs, els instruments necessaris per protegir els sistemes hídrics i els criteris per qualificar un projecte o una obra hidràulica d'interès prioritari per a la Generalitat.

21.3 El procediment per formular el Pla de gestió es determina per reglament, garantint, en tot cas, el tràmit d'informació pública i la participació de les administracions afectades.

Article 22

El Programa de mesures

22.1 El Programa de mesures forma part del Pla de gestió del Districte de Conca Fluvial de Catalunya.

22.2 El Programa de mesures, de conformitat amb els objectius de planificació hidrològica, concreta les prescripcions del Pla de gestió del Districte de Conca Fluvial de Catalunya i fixa les actuacions dirigides a:

- a) L'obtenció d'un inventari dels recursos hídrics en qualitat i quantitat.
- b) L'abastament de les poblacions.
- c) La determinació, la recuperació i la protecció dels cabals ecològics.
- d) La recuperació, la protecció i la millora de la qualitat de les aigües.
- e) La recuperació, la conservació i la millora dels ecosistemes vinculats al medi hídric.
- f) L'establiment d'un registre de zones protegides.
- g) El control de les captacions i abocaments.
- h) L'estalvi, l'optimització i la millora de l'eficiència de l'ús de l'aigua.
- i) La prevenció i la defensa contra les inundacions.
- j) El sanejament i la depuració de les aigües residuals, incloent-hi la descàrrega de sistemes unitaris.
- k) La reutilització de l'aigua procedent d'estacions depuradores d'aigües residuals.
- l) La gestió dels fangs procedents de sistemes públics de potabilització i de sanejament d'aigües residuals.

- m) La previsió dels col·lectors bàsics d'aigües pluvials.
- n) L'anàlisi econòmica del cicle de l'aigua en general i per sectors desglossant-lo, almenys, en domèstic, industrial i agrícola.
- o) La concreció de l'àmbit territorial de les ELA qualificades.
- p) El foment de la difusió, la formació i la sensibilització en matèria d'ordenació i gestió de l'aigua.
- q) En general, la gestió de les masses d'aigua.

22.3 El Programa de mesures conté les previsions d'actuacions i obres hidràuliques estructurals i de gestió a desenvolupar per l'Agència Catalana de l'Aigua i, si escau, per les ELA, desglossades per conques i, si escau, per unitats de prestació de serveis hidràulics.

22.4 En el Programa de mesures es determinen les inversions en infraestructures, manteniment i reposició i el règim de participació de la Generalitat i, si escau, de les entitats beneficiàries en el finançament de cada actuació.

22.5 Les inversions en obres i serveis de competència local incloses en el Programa de mesures s'integren, com a programa específic, en el Pla director d'inversions locals, que estableix l'article 186 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.

Article 23

Els programes de control

23.1 Els programes de control tenen per objecte oferir una visió general, coherent i completa de l'estat de les aigües superficials i subterrànies, i han d'incloure les mesures necessàries per conèixer l'estat ecològic i la composició de les aigües superficials i l'estat químic i quantitatiu de les aigües subterrànies.

23.2 En les zones declarades protegides s'han d'establir també programes de control de l'estat de les aigües superficials i subterrànies, atenent els requeriments fixats per la normativa sectorial a l'empara de la qual s'ha fet la declaració.

Article 24

Els plans i els programes de gestió específics

El Pla de gestió del Districte de Conca Fluvial de Catalunya es complementa amb l'elaboració de plans i programes de gestió específics per tractar aspectes individualitzats de la gestió de l'aigua que poden afectar, entre altres, els àmbits següents:

- a) Conques i subconques del Districte de Conca Fluvial.
- b) Sectors particulars de l'economia.
- c) Categories d'aigües o ecosistemes particulars o problemes particulars de les aigües.

Article 25

Aprovació, durada i revisió

25.1 Correspon al Govern, en l'àmbit de les seves competències, l'aprovació del Programa de mesures, dels programes de control i dels plans i programes de gestió específics i llur revisió, a proposta de l'Agència Catalana de l'Aigua.

25.2 Les entitats locals participen en l'elaboració dels plans i els programes per mitjà de llur representació en l'Agència Catalana de l'Aigua i sol·liciten la inclusió d'actuacions i d'obres que siguin de llur interès, d'acord

amb el que s'estableixi per reglament.

25.3 El Govern, amb l'informe previ del director o de la directora de l'Agència Catalana de l'Aigua i després de la deliberació del Consell d'Administració d'aquesta, pot acordar, per raons extraordinàries, la inexecució d'actuacions o obres incloses en el Programa de mesures o en aquests plans i programes.

25.4 L'Agència Catalana de l'Aigua, per iniciativa pròpia o a petició dels ens locals, proposa al Govern, per raons d'urgència, la inclusió d'actuacions i obres en els programes i en els plans ja aprovats.

25.5 El procediment d'aprovació, la revisió i la vigència del Programa de mesures, dels programes de control i dels plans, i els programes de gestió específics es determinen per reglament.

Article 26

Estudis i projectes hidràulics

26.1 Els estudis i els projectes necessaris per donar compliment a la planificació hidrològica s'aproven d'acord amb el procediment establert per la normativa que els sigui aplicable.

26.2 Els projectes hidràulics s'ajusten a les previsions de la legislació i el planejament urbanístic.

26.3 Els projectes hidràulics són executius des de l'aprovació del pla i del programa de què formen part. Aquesta aprovació comporta la declaració d'utilitat pública, la necessitat d'ocupació dels béns i drets afectats a efectes de l'expropiació forçosa, l'ocupació temporal i la imposició o modificació de servituds. La declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació es refereixen també als béns i als drets afectats pel replantejament del projecte i per les modificacions d'obres que es puguin aprovar amb posterioritat.

26.4 Correspon al Govern declarar d'interès prioritari de la Generalitat, d'acord amb els criteris fixats pels instruments de planificació hidrològica, determinats projectes hidràulics i obres de construcció i explotació d'infraestructura hidràulica. L'execució d'aquestes obres, sempre que es faci d'acord amb els projectes aprovats, només pot ser suspesa per l'autoritat judicial, sens perjudici del que estableixen els articles 23 i 77 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.

26.5 Estan subjectes a llicència les obres o les actuacions que no responguin a un interès supramunicipal i esgotin la funcionalitat en el terme municipal en el qual es realitzin.

Article 27

Contingut dels estudis i els projectes

27.1 Els estudis i els projectes hidràulics han de constar dels documents que es determinin per la normativa que hi sigui aplicable. Cal esmentar-hi sempre els béns i els drets afectats per llur execució.

27.2 En el cas que el projecte pugui tenir repercussions significatives sobre el medi ambient, s'ha d'incorporar, com a document diferenciat, un estudi d'impacte ambiental amb el contingut que determina la normativa sectorial. En tots els altres supòsits s'ha de presentar un informe dels possibles efectes sobre el medi.

Article 28

Execució de la planificació hidrològica del Districte de Conca Fluvial de Catalunya

28.1 L'Agència Catalana de l'Aigua és la responsable del compliment de la planificació hidrològica.

28.2 L'execució i, si escau, l'explotació i el manteniment, quan corresponguin a l'Agència Catalana de l'Aigua, de les actuacions incloses en els plans o programes poden ser encomanades a les ELA en els termes recollits per l'article 16.

28.3 L'execució i la gestió es realitzen en la manera establerta per la gestió dels serveis públics.

Article 29

Convenis de col·laboració

29.1 La col·laboració entre l'Agència Catalana de l'Aigua i les entitats competents per executar una actuació es pot formalitzar mitjançant un conveni de col·laboració.

29.2 En els convenis de col·laboració s'estableixen les aportacions econòmiques respectives i llur garantia, la titularitat de les instal·lacions, d'acord amb el que estableix l'apartat 3, la responsabilitat del seu manteniment i les que es considerin adequades en relació amb l'execució d'aquestes instal·lacions.

29.3 Quan les instal·lacions siguin construïdes sobre terrenys aportats per les entitats beneficiàries, es pot establir la cessió definitiva d'aquestes a favor seu, d'acord amb el règim de titularitat i la prestació del servei públic de què es tracti. Això no obstant, quan les instal·lacions s'integrin en la xarxa bàsica d'abastament, l'Agència Catalana de l'Aigua hi ha d'exercir les potestats establertes a l'article 31 d'aquesta Llei. En tot cas, el beneficiari està obligat a gestionar les instal·lacions de manera eficient.

TÍTOL III

Abastament d'aigua de municipis

Article 30

Destinació dels recursos hídrics

La Generalitat destina els recursos hídrics disponibles que gestiona cadascuna de les diferents xarxes bàsiques d'abastament de municipis, de manera indistinta, als diversos sistemes de subministrament municipals o supramunicipals connectats amb aquelles xarxes amb independència de la procedència del recurs, tot respectant les competències municipals en els termes que estableixen la legislació municipal i aquesta Llei.

Article 31

Ordenació d'abastaments

31.1 La Generalitat, com a titular de les competències d'ordenació del cycle de l'aigua, adoptarà mesures per garantir l'abastament dels municipis dins els límits i en els termes establerts per la planificació hidrològica.

31.2 Als efectes d'aquesta Llei, les xarxes bàsiques d'abastament, amb independència de llur règim de titularitat i de gestió, estan subjectes al control i la supervisió de la Generalitat, la qual exerceix les potestats establertes per la legislació sectorial d'aigües i, en particular, té atribuïdes les prerrogatives següents:

a) La policia de l'aprofitament, que comporta el deure del titular de la xarxa de permetre l'accés a les instal·lacions del personal de la Generalitat i facilitar-li de manera periòdica informació sobre els cabals que hi circulen.

b) La facultat d'imposar, per a totes les concessions i tots els aprofitaments, la substitució de la totalitat o de part dels cabals circulants en les xarxes bàsiques d'abastament per altres de diferent origen o d'un altre punt de presa, respectant els drets concessionals i el marc de la planificació hidrològica. En aquest cas, la Generalitat només respon de les despeses derivades de l'obra de substitució, les quals poden repercutir en els beneficiaris.

En el cas de concessions per a regadius i altres usos agraris, la substitució es pot fer per cabals procedents de la reutilització d'aigües residuals depurades que tinguin les característiques adequades a la finalitat de la concessió. En aquest darrer supòsit, les conduccions que transporten les esmentades aigües han de ser independents de les que transporten les aigües destinades a l'abastament domiciliari.

c) En situacions de sequera extraordinària o estats de necessitat que requereixin de manera urgent la disponibilitat d'aigua, el Govern adopta mesures amb caràcter temporal en relació amb les xarxes bàsiques d'abastament per superar les situacions esmentades, d'acord amb el que estableix l'article 58 del Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'aigües. L'aprovació de les mesures

porta implícita la declaració d'utilitat pública de les obres a efectes d'ocupació temporal i la urgent necessitat de l'ocupació.

Article 32

Règim de gestió

32.1 La construcció, l'explotació, la gestió i la conservació de les xarxes bàsiques d'abastament es porten a terme mitjançant les formes establertes per a la gestió dels serveis públics.

32.2 La Generalitat, mitjançant l'Agència Catalana de l'Aigua, i les ELA o els ens locals col·laboren en la gestió de les instal·lacions que integren les xarxes bàsiques d'abastament.

32.3 Les instal·lacions que integren les xarxes bàsiques d'abastament de titularitat pública o privada poden ser objecte de transferència o cessió a la Generalitat, i mantenen en tot cas la seva afectació al servei bàsic d'abastament a municipis.

Article 33

Protecció i defensa

33.1 Les afeccions que causin danys a les instal·lacions de les xarxes bàsiques d'abastament o que pertorbin la prestació del servei donen lloc a:

a) L'adopció per l'administració competent de les mesures provisionals que siguin necessàries per protegir el domini públic i per assegurar la prestació del servei públic d'abastament d'aigua regulat en aquest títol.

b) La imposició de multes coercitives per l'administració competent per a l'execució dels actes administratius, d'acord amb el que estableix la legislació de procediment administratiu, un cop transcorreguts els terminis assenyalats en el requeriment previ. La quantia de les multes coercitives no pot ser superior a 30.050,61 euros. Les multes poden ser reiterades en períodes no inferiors a vint dies fins al compliment efectiu del requeriment.

c) La incoació d'un expedient sancionador.

33.2 Com a mitjà de protecció de les instal·lacions de les xarxes bàsiques d'abastament, s'estableix una zona de servitud afecta al servei públic de les conduccions i altres elements subterranis que en formin part consistent en una franja de deu metres d'amplada mesurada de forma horitzontal i centrada sobre l'eix de les instal·lacions lineals, dins de la qual les activitats i els usos del sòl resten sotmesos a les limitacions següents:

a) La prohibició d'edificar-hi o instal·lar-hi construccions permanents.

b) La necessitat d'obtenir l'autorització de l'entitat titular o gestora del servei per efectuar-hi moviments de terres o bé obres en la superfície o el subsòl.

c) L'accés lliure i permanent del personal propi o designat per l'entitat titular o gestora del servei per dur-hi a terme les tasques necessàries de vigilància, manteniment, reparació, fitació i renovació de les instal·lacions, i també el dipòsit de materials.

d) La submissió de qualssevol altres activitats i operacions a l'autorització prèvia de l'entitat titular o gestora del servei, que n'ha de considerar la compatibilitat amb la seguretat de les instal·lacions i amb la garantia de la continuïtat del mateix servei.

33.3 L'entitat titular o gestora del servei pot acordar o promoure l'expropiació forçosa dels drets i les facultats sobre béns de titularitat privada que resultin afectats per la definició de la zona de servitud establerta a l'apartat 2, en relació amb les instal·lacions actualment existents. Amb aquesta finalitat, la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació s'entenen implícites en l'aprovació definitiva dels plans o projectes corresponents, segons el que estableix l'article 17.2 de la Llei d'expropiació forçosa.

33.4 En tot allò no regulat per aquesta Llei, pel que fa al règim demanial de les instal·lacions, és aplicable la

normativa reguladora del patrimoni de la Generalitat quant a les instal·lacions de la seva titularitat, o la normativa reguladora del patrimoni dels ens locals pel que fa a les instal·lacions de titularitat local.

Article 34

La xarxa d'abastament Ter-Llobregat

34.1 La producció i el subministrament d'aigua potable per a l'abastament d'aigua potable per a l'abastament de poblacions per mitjà de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat és un servei públic d'interès de la Generalitat i, per tant, de la seva competència, que comprèn, en tot cas, les operacions següents:

- a) La regulació dels recursos hídrics i l'adopció de determinacions per a la millor explotació en quantitat i qualitat.
- b) la planificació, la redacció dels projectes, l'execució de les obres, la gestió i l'explotació de les instal·lacions.

34.2 Correspon també a la Generalitat, en relació amb la xarxa d'abastament Ter-Llobregat, modificar, adaptar, reajustar i ampliar la quantitat dels recursos en origen, la duració temporal i la regulació estacional de les concessions a les poblacions dins de l'àmbit territorial de prestació del servei, establint, per a les ampliacions i les noves concessions, les condicions econòmiques que siguin necessàries.

34.3 L'Administració hidràulica pot:

- a) Determinar per a cada cas el punt de la xarxa d'abastament des del qual s'ha d'atorgar qualsevol concessió nova o qualsevol ampliació de les concessions existents per a l'abastament d'un o diversos municipis des d'aquella xarxa, sense que puguin atorgar-se directament concessions per a altres usos.
- b) Ordenar la incorporació de nous abastaments o l'ampliació dels existents mitjançant la connexió de les instal·lacions municipals a la xarxa d'abastament, amb l'increment previ de la dotació de la concessió atorgada. La resolució, que s'ha de dictar vist l'informe de l'entitat local encarregada de la gestió d'aquella xarxa, ha d'establir la quota de connexió a satisfer pels nous abastaments, d'acord amb els criteris continguts en l'article 38 d'aquesta Llei.

Article 35

Règim jurídic de les instal·lacions de la xarxa Ter-Llobregat

35.1 Resten afectats al servei públic de competència de la Generalitat els béns i les instal·lacions de titularitat pública que formen part de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat. Aquests béns i aquestes instal·lacions s'adscriuen a l'Ens d'Abastament d'Aigua per al servei dels seus fins.

35.2 Les instal·lacions de la xarxa Ter-Llobregat enumerades en l'annex 1 que hagin estat construïdes o siguin explotades en execució de contractes de gestió del servei públic d'abastament d'aigua, de concessions per a l'aprofitament del domini públic hidràulic o per qualsevol altra situació vinculada a la prestació del servei d'abastament de poblacions mantenen la titularitat actual, amb submissió a les potestats administratives a què fa referència aquesta Llei. Aquestes instal·lacions resten subjectes a reversió de la Generalitat, lliures de càrregues i amb afecció al servei d'abastament d'aigua de la seva competència.

Article 36

L'Ens d'Abastament d'Aigua

36.1 L'Ens d'Abastament d'Aigua és una entitat de dret públic de la Generalitat de Catalunya amb personalitat jurídica pròpia, encarregat de la gestió conjunta i coordinada de les concessions per a abastament en alta de poblacions incloses en l'àmbit territorial definit per aquesta Llei, i l'Ens és el responsable de la construcció, la conservació, la gestió i l'explotació de la xarxa Ter-Llobregat.

36.2 La naturalesa jurídica de l'Ens d'Abastament d'Aigua és la que estableix l'article 1.b).1r del Text refós de

la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre.

36.3 L'Ens d'Abastament d'Aigua resta adscrit al departament competent en matèria de medi ambient.

Article 37

Funcions de l'Ens d'Abastament d'Aigua

37.1 L'Ens d'Abastament d'Aigua exerceix les funcions següents en relació amb els béns i les instal·lacions que integren la xarxa Ter-Llobregat i que s'enumeren en l'annex 1, sens perjudici del règim de titularitat i gestió que tinguin i de les competències sectorials en la matèria:

a) La construcció, la millora, la gestió i l'explotació de les instal·lacions que constitueixen la xarxa d'abastament Ter-Llobregat, que comprenen el tractament, l'emmagatzematge i el transport de l'aigua. L'explotació i la gestió poden fer-se de manera directa o indirecta, per mitjà dels corresponents contractes administratius de gestió i prestació de serveis públics.

b) La coordinació de l'explotació de les instal·lacions que formen les diverses xarxes del sistema Ter-Llobregat, als efectes del que determina l'article 39 d'aquesta Llei.

c) L'assistència i la col·laboració amb les entitats locals per a la prestació dels serveis de la seva competència en matèria d'abastament d'aigua.

d) Subsidiàriament i en els supòsits previstos en la legislació de règim local, la redacció dels projectes, la construcció i l'explotació d'instal·lacions en l'àmbit de la competència municipal o comarcal.

37.2 Correspon a l'Ens d'Abastament, amb l'autorització de l'Agència Catalana de l'Aigua, adoptar decisions sobre el repartiment i l'assignació a cada xarxa del sistema Ter-Llobregat de les dotacions d'aigua disponibles, a fi d'atendre les variacions estacionals de la demanda i garantir l'equilibri de subministrament del conjunt de municipis servits per la xarxa d'abastament Ter-Llobregat.

37.3 L'Ens d'Abastament d'Aigua pot signar convenis d'explotació coordinada de les instal·lacions públiques i privades que integren la xarxa d'abastament Ter-Llobregat amb les empreses o les entitats a les quals pertanyen aquelles instal·lacions. En tot cas, l'explotació s'ha de fer de manera coordinada i amb intervenció d'aquest Ens.

37.4 L'Ens d'Abastament d'Aigua pot encarregar-se, temporalment i mentre les entitats locals no assumeixin les funcions que tenen encomanades, de l'execució de les obres i la prestació dels serveis que resultin necessaris per a l'abastament de poblacions determinades des de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat amb dret a la percepció de les tarifes corresponents.

Article 38

Instal·lacions de l'Ens d'Abastament d'Aigua

38.1 L'Ens d'Abastament d'Aigua és el titular de les obres i instal·lacions que executi amb càrrec als recursos propis i pot rebre l'adscripció d'altres per raó dels serveis que li correspon prestar.

38.2 La incorporació de noves poblacions a l'abastament des de la xarxa d'abastament o l'ampliació dels cabals aprofitats per un o diversos municipis dóna lloc a l'obligació de satisfer a l'Ens, en concepte de quota de connexió, una quantitat fixada pel Consell d'Administració de l'Ens i aplicada proporcionalment als nous cabals derivats sobre el total servit des de la xarxa bàsica.

Article 39

Recursos econòmics de l'Ens d'Abastament d'Aigua

39.1 Els recursos econòmics de l'Ens d'Abastament d'Aigua són constituïts per:

- a) El rendiment dels béns que li siguin adscrits i dels béns i els valors que adquireixi en exercici de les seves funcions.
- b) Les assignacions pressupostàries de la Generalitat i dels seus organismes autònoms i, si escau, de les corporacions locals representades en el mateix Ens i d'altres administracions públiques.
- c) Les subvencions, les aportacions voluntàries o les donacions que li concedeixi qualsevol persona pública o privada.
- d) Les remuneracions per l'estudi i la redacció de projectes, la direcció i l'execució de les obres que li siguin encomanades, i també les que procedeixin de la prestació d'altres serveis facultatius i tècnics.
- e) Els ingressos obtinguts per operacions de crèdit.
- f) Qualsevol altre que li pertoqui d'acord amb les lleis que siguin aplicables.

39.2 És un ingrés propi de l'ens el producte de les tarifes per la prestació del servei que aquesta Llei li encomana. Les tarifes comprenen els costos derivats de la construcció i del finançament de les obres de la xarxa d'abastament Ter-Llobregat en la part del cost que hagi de suportar l'Ens de conformitat amb la legislació que sigui aplicable al finançament d'aquestes infraestructures, i també l'explotació i la conservació de les instal·lacions que integren aquella xarxa, i han de ser satisfetes per tots els usuaris d'aigua dels municipis que rebien el servei. En els supòsits a què fa referència l'apartat d) de l'article 37.1, correspon a l'Ens la percepció de la tarifa de construcció o d'explotació de la xarxa o instal·lació local per raó dels serveis que presti subsidiàriament.

39.3 Les entitats subministradores d'aigua han de percebre de llurs abonats l'import de les tarifes de prestació del servei a què es refereix l'apartat 2 i n'han de fer l'ingrés a l'Ens d'Abastament d'Aigua en la forma fixada a aquest efecte.

39.4 Per a la realització dels seus fins, l'Ens pot fer ús de l'endeutament en qualsevol modalitat, dins de l'import fixat per les lleis de pressupostos i d'acord amb les tarifes que siguin autoritzades, el producte de les quals pot garantir les operacions efectuades.

Article 40

El Consell d'Administració de l'Ens d'Abastament d'Aigua

El Consell d'Administració de l'Ens d'Abastament d'Aigua s'integra amb una representació paritària de l'Administració de la Generalitat i de les corporacions locals destinàries de l'abastament. El nombre de membres que componen aquest Consell i la forma de designació s'han d'establir per decret.

Article 41

El president, el vicepresident i el director o gerent de l'Ens d'Abastament d'Aigua

41.1 El president de l'Ens és nomenat pel Govern entre els membres del Consell d'Administració. El president té la representació legal de l'Ens, exerceix les funcions directives i executives superiors i li correspon proposar el nomenament del director o gerent de l'entitat.

41.2 El Consell d'Administració designa entre els seus membres, a proposta de les entitats locals, un vicepresident, el qual ha d'exercir les funcions que li assigni l'Estatut de l'Ens.

41.3 El director o gerent de l'ens és nomenat pel Consell d'Administració a proposta del president. Es pot designar, així mateix, un conseller delegat.

Article 42

Estatut de l'Ens d'Abastament d'Aigua

El Govern ha d'aprovar l'Estatut de l'Ens d'Abastament d'Aigua, ha de determinar les facultats que corresponen a cadascun dels seus òrgans i el règim d'acords del Consell d'Administració. Supletòriament regeixen les normes de la legislació de règim jurídic administratiu referents als òrgans col·legiats.

Article 43

Règim jurídic de l'activitat de l'Ens d'Abastament d'Aigua

43.1 L'Ens d'Abastament d'Aigua sotmet la seva activitat a les normes del dret mercantil, civil o laboral, d'acord amb la naturalesa de l'acte del qual es tracti i sens perjudici del que disposa l'article 22 del Text refós de la Llei de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat per Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre.

43.2 En particular, quan desenvolupa funcions públiques, pròpies o delegades per l'Administració competent s'ha d'ajustar a l'ordenament jurídic administratiu. Contra els actes i els acords de l'Ens subjectes al dret administratiu, es pot interposar recurs d'alçada davant del conseller del departament competent en matèria de medi ambient i la resolució esgota la via administrativa als efectes d'impugnació en la via contenciosa administrativa, d'acord amb la legislació general.

Article 44

Cabals assignats a l'abastament per mitjà de la xarxa Ter-Llobregat

44.1 S'autoritza l'assignació a l'abastament que es fa per mitjà del sistema Ter-Llobregat, d'un cabal total de divuit metres cúbics per segon, integrat en una part pel cabal de vuit metres cúbics per segon, com a màxim, derivat del riu Ter i, en la resta i fins al cabal total esmentat, pels existents en el riu Llobregat, segons el seu règim de regulació en el moment de l'entrada en vigor de la Llei 4/1990, de 9 de març, sobre ordenació de l'abastament d'aigua a l'àrea de Barcelona.

44.2 El cabal assignat es destina, provisionalment i amb reserva de la planificació hidrològica, a l'abastament de les poblacions servides per mitjà de les xarxes detallades en l'annex 1, d'acord amb la distribució que segueix:

Xarxa A: 13,403 m³/s.

Xarxa B: 0,574 m³/s.

Xarxa C: 0,253 m³/s.

Xarxa D: 1,775 m³/s.

Xarxa E: 1,030 m³/s.

Xarxa F: 0,966 m³/s.

El dret a la utilització dels cabals es pot inscriure en el Registre d'Aigües a sol·licitud de les entitats interessades. Això no obstant, es mantenen els drets que deriven de les concessions ja atorgades, sens perjudici de fer-ne la revisió.

44.3 Els cabals addicionals que resulten de les noves obres de regulació de la conca del riu Llobregat s'han de destinar al subministrament d'aigua per a l'abastament de poblacions per mitjà de la xarxa bàsica Ter-Llobregat i han de ser inscrits en el Registre d'Aigües a nom de l'Ens d'Abastament d'Aigua. L'atorgament d'altres concessions de nous cabals regulats es condiona en tot cas a l'acompliment d'aquella afectació de destinació per abastament.

TÍTOL IV

Promoció i execució de regatges

Article 45

Obres susceptibles d'acollir-se al règim de les obres hidràuliques establert en aquesta Llei

Es poden acollir al règim d'aquesta Llei, en els termes establerts pels articles d'aquest títol, les obres d'implantació de nous regs i de transformació dels existents.

Article 46

Subjectes

La sol·licitud d'execució de les obres l'han de fer les comunitats de regants, els sindicats de regs o les societats, les associacions o les agrupacions d'agricultors constituïdes legalment o, si manquen aquestes, un o diversos interessats de la zona regable, sempre que acreditin la conformitat dels propietaris titulars, com a mínim, de la meitat de la superfície a regar.

Article 47

Règim de les obres

47.1 Les obres d'infraestructura de regatge que executin l'Administració de la Generalitat o les seves entitats per a beneficiaris determinats s'han d'ajustar, en tot cas, a les condicions generals que segueixen:

- a) Totes les obres s'han d'executar amb una aportació econòmica a càrrec dels beneficiaris, la qual s'ha de fer efectiva segons alguna de les modalitats establertes per l'apartat 2.
- b) L'aportació dels béns i els drets afectats per les obres correspon als beneficiaris, que poden gaudir d'aquesta condició als efectes establerts per la legislació d'expropiació forçosa.
- c) Les obres, un cop executades i rebudes definitivament, i satisfeta totalment pels beneficiaris la contribució econòmica a càrrec seu, passen a la propietat de la comunitat de regants, societat, agrupació o junta d'obres beneficiària, que s'ha d'haver constituït abans de la contractació de l'execució dels treballs.

47.2 La contribució econòmica dels beneficiaris en el cost de les obres pot consistir, alternativament, en:

- a) Una aportació percentual sobre el pressupost total d'execució, a satisfer en el decurs de l'obra.
- b) El pagament d'una tarifa d'utilització de l'aigua a satisfer, des del moment que l'obra pugui entrar en servei.

Article 48

Règim de finançament

48.1 L'import de la contribució econòmica dels beneficiaris, sigui quina sigui la modalitat d'aquella, s'ha d'acordar per a cada cas i ha de ser:

- a) El 40% del cost total d'inversió, en el cas de millora de regs existents.
- b) El 30% del cost total d'inversió, en el cas de regs de nova implantació o d'ampliació de zones regables.
- c) El 30% del cost total d'inversió, en el cas d'obres de millora de regs existents a fi d'obtenir un estalvi d'aigua que permeti posar a disposició de l'Agència Catalana de l'Aigua els romanents hídrics que es produeixin, perquè en faci la gestió.
- d) El 30% dels costos totals d'inversió, en el cas de millora de regs existents on es dugui a terme el procediment de concentració parcel·lària.

48.2 En el pressupost total de les inversions s'han d'incloure el cost dels treballs, els estudis i els projectes previs a l'execució de les obres i també el cost d'adquisició dels béns i els drets necessaris i de restitució, si escau, de les afeccions produïdes. El valor dels terrenys aportats pels beneficiaris s'ha de deduir, a la vista de la taxació feta per l'Administració, de l'aportació econòmica que s'hagi acordat.

48.3 Pel que fa als regs anomenats de suport, tant en el cas de millora de regs existents o d'ampliació de zones regables com en el cas de regs de nova implantació, la contribució econòmica dels beneficiaris queda reduïda d'un 50%. S'entén per reg de suport el destinat al regadiu que té una dotació màxima per hectàrea i any de 3.500 metres cúbics d'aigua. Excepcionalment, el Govern pot incrementar aquesta dotació en els casos que no comportin un canvi substancial dels conreus actuals.

48.4 El cost de les obres de millora de regadius, d'ampliació de les zones regables i de regadius de nova implantació que s'abasteixin amb aigües procedents d'estacions depuradores ha d'anar el 30% a càrrec dels beneficiaris, llevat que es tracti de regadius de suport, cas en què la participació ha de ser del 15%, i el 70% restant a càrrec del departament competent en matèria de regadius. En aquest cas, quan es tracti d'obres d'infraestructura per a la reutilització i d'obres de substitució, l'Agència Catalana de l'Aigua ha de participar conjuntament amb el departament competent en matèria de regadius en el finançament de les despeses. Excepcionalment, el Govern pot incrementar aquesta dotació en els casos en què no hi hagi un canvi substancial dels conreus actuals.

48.5 Excepcionalment el Govern, per causes degudament justificades derivades de reparacions d'infraestructures de regadiu afectades per catàstrofes naturals, pot reduir els percentatges a càrrec dels beneficiaris establerts pels apartats 1, 3 i 4, a proposta del departament competent en matèria de regadius o a proposta conjunta d'aquests i del competent en matèria d'aigües, quan escaigui.

Article 49

Garanties en la modalitat d'aportació percentual

En la modalitat d'aportació a què es refereix l'article 47.2.a), els beneficiaris resten obligats a aportar, abans de la contractació de les obres, la garantia del compliment de les obligacions econòmiques a llur càrrec, d'acord amb el que estableix la legislació aplicable als contractes de l'Administració de la Generalitat.

Sens perjudici del que disposa aquest article el Govern, en circumstàncies degudament justificades, pot acordar altres sistemes per garantir el compliment de les obligacions econòmiques a càrrec dels beneficiaris.

Article 50

Costos financers en la modalitat d'aplicació d'una tarifa d'utilització de l'aigua

En la modalitat d'aplicació d'una tarifa d'utilització de l'aigua l'import aplicable d'acord amb els percentatges determinats per l'article 48 s'ha d'incrementar amb els costos financers de les operacions creditícies que l'Administració o les seves entitats hagin d'efectuar, en funció de les anualitats d'aplicació de la tarifa que siguin acordades.

Article 51

L'ens de gestió de regatges

51.1 El Govern ha de constituir un ens de gestió específic encarregat de dur a terme totes les actuacions de promoció i d'execució de regatges a què es refereix aquest títol, tant pel que fa a la construcció de canals i sèquies principals com a les obres de conducció secundària dins de cada zona regable.

51.2 L'ens de gestió pot revestir la forma de societat anònima, el capital social de la qual s'ha de subscriure íntegrament amb càrrec al pressupost de la Generalitat.

51.3 Per al compliment del seu objecte, l'ens de gestió pot dur a terme la construcció i l'explotació de les obres i efectuar les operacions financeres necessàries. També li corresponen el rendiment i l'administració de les tarifes d'utilització de l'aigua que resultin aplicables.

TÍTOL V

Els sistemes de sanejament

Article 52

Gestió

52.1 El sistema públic de sanejament d'aigües residuals, definit per l'article 2.13, és gestionat per les ELA que han assumit l'exercici de les competències municipals de sanejament, sens perjudici de la titularitat de les instal·lacions.

52.2 La gestió del sistema públic de sanejament d'aigües residuals s'efectua per qualsevol de les formes establertes per als serveis públics.

52.3 Mentre les ELA no assumeixin la gestió del sistema de sanejament definit per aquesta Llei, les instal·lacions que en formen part són gestionades per l'Administració competent.

Article 53

Intervenció administrativa

53.1 Correspon a les ELA d'atorgar les autoritzacions d'abocaments, inspeccionar, sancionar i rescabalar dels eventuals sobre costos d'explotació en els sistemes públics de sanejament de llur àmbit.

53.2 Es ELA han de confeccionar i mantenir un cens de les empreses connectades al sistema i són responsables de l'acompliment dels límits d'abocament del sistema al medi receptor.

Article 54

Facultats de l'Agència Catalana de l'Aigua en relació amb els sistemes públics de sanejament

54.1 En relació amb els sistemes públics de sanejament, corresponen a l'Agència Catalana de l'Aigua les funcions previstes a l'article 8.2.m) d'aquest Decret legislatiu.

54.2 L'autorització d'un abocament al medi només eximeix la connexió a un sistema públic de sanejament si aquest no existeix o bé si, encara que n'hi hagi, és autoritzat per l'organisme de conca perquè és més beneficiós per al medi.

Article 55

Atribució de recursos

L'Agència Catalana de l'Aigua atribueix a les ELA els recursos necessaris per a la prestació eficient dels serveis de sanejament. L'atribució s'efectua amb afectació de destinació i pot comprendre les despeses d'inversió, de millores, de manteniment, de reposició d'inversions i d'explotació de l'estació de depuració d'aigües residuals i de les instal·lacions del sistema en alta. També pot comprendre totalment o parcialment les despeses dels sistemes de sanejament gestionats per l'ELA, segons el nombre i la complexitat d'aquestes.

Article 56

El Reglament dels serveis públics de sanejament

56.1 En els termes continguts en els articles 52, 53, 54 i 55, i tenint en compte les característiques de les conques i subconques, el Govern aprova el Reglament dels serveis públics de sanejament, el qual ha de recollir, entre altres, els aspectes següents:

a) Formes i terminis de la cessió o la transmissió a les ELA de la propietat de les instal·lacions de sanejament en alta, quan l'Agència Catalana de l'Aigua les executi.

b) Model estandarditzat de càlcul dels costos d'explotació dels sistemes, en funció del cabal d'aigües a depurar, la càrrega contaminant, les característiques de l'estació depuradora i altres aspectes objectius que es considerin.

c) Característiques del cens d'abocaments al sistema.

d) Normes bàsiques per al manteniment, la reposició i l'explotació dels equips del sistema, amb expressió dels abocaments prohibits i dels límits generals d'abocament.

e) Pla d'emergència del sistema.

f) Sistemes de relació entre l'Agència Catalana de l'Aigua i les ELA que garanteixin la informació recíproca, l'homogeneïtat tècnica i l'acció conjunta.

56.2 **E**l marc del Reglament dels serveis públics de sanejament, les ELA estableixen regulacions específiques respecte als sistemes de sanejament de llur competència.

Article 57

Infraccions i sancions en relació amb el sistema de sanejament

57.1 Són infraccions administratives les accions i les omissions tipificades i sancionades per aquesta Llei.

57.2 Són infraccions lleus:

a) L'incompliment de les condicions establertes en l'autorització d'abocament, sempre que aquest no causi danys o perjudicis al sistema de sanejament o quan aquests danys no superin els 3.005,06 euros.

b) Les accions i les omissions de les quals derivin danys o perjudicis a la integritat o al funcionament del sistema públic de sanejament inferiors a 3.005,06 euros.

c) La realització d'obres o activitats que afectin el sistema de sanejament o el seu perímetre de protecció sense gaudir de la preceptiva autorització, sempre que no causin danys o perjudicis a les instal·lacions.

d) La desobediència dels requeriments de l'Administració en relació amb l'adequació d'abocaments o instal·lacions a les condicions reglamentàries, i també amb la remissió de dades i informacions sobre les característiques de l'efluent o les instal·lacions de tractament.

e) La manca de comunicació dels canvis de titularitat de les autoritzacions.

f) L'incompliment de qualsevol obligació o prohibició establertes per aquesta Llei que no tingui atribuïda una altra qualificació.

57.3 Són infraccions greus:

a) L'abocament al sistema efectuat sense comptar amb l'autorització corresponent.

b) Els abocaments prohibits pel reglament aplicable al sistema de sanejament.

c) L'incompliment de les condicions establertes en l'autorització, sempre que causi danys o perjudicis a la integritat o al funcionament del sistema públic de sanejament superiors a 3.005,06 euros i fins a 15.025,30 euros.

d) Les accions i les omissions de les quals derivin danys o perjudicis a la integritat o al funcionament del sistema públic de sanejament superiors a 3.005,06 euros i fins a 15.025,30 euros.

e) L'obstaculització de la funció inspectora de l'Administració.

f) L'ocultació o el falsejament de dades determinants de l'atorgament de l'autorització.

g) La manca de comunicació de les situacions de perill o emergència o l'incompliment de les prescripcions o les ordres de l'Administració derivades de situacions d'emergència.

h) La reincidència en la comissió de dues infraccions lleus.

57.4 Són infraccions molt greus:

a) La comissió de qualsevol conducta tipificada per l'apartat 3 si causa danys o perjudicis a la integritat o al funcionament del sistema públic de sanejament superiors a 15.025,30 euros.

b) L'incompliment de les ordres de suspensió d'abocaments no autoritzats o abusius.

c) La reincidència en la comissió de dues infraccions greus.

Article 58

Procediment

58.1 El procediment administratiu sancionador s'ha de tramitar d'acord amb el que disposen aquesta Llei i la normativa sobre procediment sancionador aplicable als àmbits de competència de la Generalitat, i s'ha d'ajustar als principis establerts per la legislació vigent de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

58.2 L'exercici de la potestat sancionadora correspon als òrgans competents d'acord amb el que disposen aquesta Llei i els reglaments que el desenvolupen.

Article 59

Sancions

59.1 Les infraccions tipificades per aquesta Llei poden ser sancionades amb les multes següents:

a) Les infraccions lleus, multa de fins a 6.010,12 euros.

b) Les infraccions greus, multa d'entre 6.010,13 i 30.050,61 euros.

c) Les infraccions molt greus, multa d'entre 30.050,62 i 150.253,02 euros.

59.2 La imposició de les sancions correspon al president o a la presidenta de l'ELA gestora del sistema.

59.3 Les sancions s'han de graduar d'acord amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció, considerant els danys i els perjudicis produïts, el risc objectiu causat als béns o a les persones, la rellevància externa de la conducta infractora, l'existència d'intencionalitat i la reincidència. En cap cas la imposició d'una sanció no pot ser més beneficiosa per al responsable que el compliment de les obligacions infringides.

59.4 La imposició de les sancions és independent de l'obligació exigible en qualsevol moment de reparar els danys i perjudicis causats a la integritat i al funcionament del sistema.

Article 60

Prescripció

Les infraccions i les sancions prescriuen en els terminis i les condicions que estableix la Llei de l'Estat 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 61

Comunicacions

Les ELA han de notificar de manera immediata i urgent a l'Agència Catalana de l'Aigua els fets o les actuacions que afecten el domini públic hidràulic.

TÍTOL VI

Règim economicofinancer

Article 62

Ingrés específic

62.1 Es crea el cànon de l'aigua com a ingrés específic del règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, la naturalesa jurídica del qual és la d'impost amb finalitat ecològica.

62.2 En el supòsit de conques intercomunitàries, quan el subjecte passiu del cànon de l'aigua estigui obligat a satisfer algun altre tribut vinculat als abocaments, l'import corresponent a aquest darrer tribut pot reduir-se o deduir-se de l'import a satisfer pel concepte de cànon de l'aigua.

62.3 L'aplicació del cànon de l'aigua afecta l'ús de l'aigua facilitada per les entitats subministradores i la procedent de captacions d'aigües superficials o subterrànies, incloses les instal·lacions de recollida d'aigües pluvials que efectuïn directament els usuaris mateixos.

62.4 La gestió del cànon de l'aigua correspon a l'Agència Catalana de l'Aigua, que el percep directament dels usuaris o per mitjà d'entitats públiques o privades subministradores d'aigua en funció de la procedència del recurs.

62.5 L'exacció del cànon de l'aigua és compatible amb la imposició de contribucions especials i amb la percepció de taxes, quan sigui procedent, pels ens locals.

62.6 La factura de l'aigua ha d'incorporar els conceptes directament vinculats al recurs.

Article 63

Afectació

63.1 El cànon de l'aigua resta afectat a:

- a) La prevenció en origen de la contaminació i la recuperació i el manteniment dels cabals ecològics.
- b) L'assoliment dels altres objectius de la planificació hidrològica, i particularment la dotació de les despeses d'inversió i d'explotació de les infraestructures que s'hi preveuen.
- c) Les altres despeses que genera l'acompliment de les funcions que s'atribueixen a l'Agència Catalana de l'Aigua.

63.2 El rendiment del cànon de l'aigua s'afecta sense altres condicionaments que els derivats del volum de recaptació i del criteri de la necessitat de finançament de cada despesa, degudament ponderada per l'Agència Catalana de l'Aigua.

63.3 El pagament d'interessos i l'amortització de crèdits es poden garantir a càrrec de la recaptació que s'obtindrà amb el cànon de l'aigua.

Article 64

Fet imposable

64.1 Constitueixen el fet imposable del cànon de l'aigua l'ús real o potencial de l'aigua en els termes establerts per aquesta Llei i la contaminació que el seu abocament pot produir, incloent-hi els usos de tipus indirecte provinents d'aigües pluvials o escorrenties, associats o no a un procés productiu.

64.2 Resten exempts de pagament del cànon de l'aigua els usos d'aigua següents:

- a) El consum d'aigua fet per l'Agència Catalana de l'Aigua, les ELA i els òrgans de l'Estat per a operacions d'investigació o control, els sondeigs experimentals que no siguin objecte de cap aprofitament, les operacions de gestió i millora del domini públic hidràulic, i les efectuades amb destinació a obres públiques de la seva competència.
- b) Els consums fets pels serveis públics d'extinció d'incendis o els que amb les mateixes característiques siguin efectuats o ordenats per les autoritats públiques en situacions de necessitat extrema o catàstrofe.
- c) Els usos corresponents a la utilització de l'aigua que facin les entitats públiques per a alimentació de fonts públiques i monumentals, neteges de carrers i regs de parcs, jardins i camps esportius públics.
- d) L'abastament fet a través de les xarxes bàsiques definides per aquesta Llei i, en general, l'abastament en alta d'altres serveis públics de distribució d'aigua potable.
- e) El consum d'aigua per a l'ús agrícola, llevat que hi hagi contaminació de caràcter especial en naturalesa o quantitat per adobs, pesticides o matèria orgànica, comprovat pels serveis d'inspecció de l'Administració competent.
- f) Els usos domèstics de l'aigua en tots els nuclis de població de menys de 400 habitants de població base que no disposen de subministrament domiciliari d'aigua i de xarxa de tractament o evacuació d'aigües residuals.

Article 65

Acreditament

L'acreditament del cànon de l'aigua coincideix amb el moment del consum real o potencial d'aigua, independentment que el compliment de l'obligació de pagament sigui exigible en el moment de la facturació.

Article 66

Subjectes

66.1 L'Agència Catalana de l'Aigua és el subjecte actiu del cànon de l'aigua, però pot delegar en les ELA les competències de gestió i recaptació d'aquest impost amb l'abast i les condicions que es determinin per reglament. Si té lloc aquesta delegació, l'Agència ha de transferir a les ELA afectades els crèdits necessaris per afrontar les despeses generades per l'exercici d'aquesta gestió.

66.2 Són subjectes passius en concepte de contribuent les persones físiques o jurídiques públiques o privades i les entitats a què fa referència l'article 33 de la Llei general tributària, usuàries d'aigua en baixa que la rebin per mitjà d'una entitat subministradora o la captin mitjançant instal·lacions pròpies o en règim de concessió de proveïment.

66.3 Les entitats subministradores tenen encomanada la gestió i la recaptació del cànon de l'aigua en els termes establerts per aquesta Llei. Així mateix, han de respondre solidàriament de l'ingrés de les quantitats que, en concepte de cànon de l'aigua, haguessin hagut d'exigir als usuaris, en els termes establerts pels articles 75 i 77.4. Les tasques atribuïdes a les entitats subministradores per aquesta Llei i els requisits formals necessaris per dur-les a terme són les que es desenvolupen per reglament.

Article 67

Base imposable

67.1 La base imposable és constituïda, en general, pel volum d'aigua consumit o, si no es coneix, pel volum d'aigua estimat, expressat, en tot cas, en metres cúbics.

67.2 Són mínims de facturació, als efectes del règim economicofinancer que estableix aquesta Llei:

- a) 6 metres cúbics per usuari o usuària i mes.

b) 3 metres cúbics per plaça i mes per als establiments hotelers.

c) 3 metres cúbics per unitat d'acampada i mes per als establiments de càmping.

67.3 En els casos de comptadors o sistemes d'aforament col·lectius, s'han de considerar tants mínims com habitatges hi estiguin connectats.

67.4 En els supòsits d'usos industrials d'aigua i assimilables vinculats amb activitats econòmiques de caràcter estacional, i sempre que el període de funcionament de l'activitat sigui inferior a set mesos l'any, els mínims de facturació s'han de fixar d'acord amb les fórmules que es determinin per reglament, i en funció de qualsevol de les magnituds següents:

a) Tipus d'activitat, segons la CCAE-93.

b) Nombre de places i d'unitats d'acampada, en el cas d'establiments hotelers i de càmpings.

c) Nombre de dies d'obertura anuals, justificats documentalment.

d) Consum anual d'aigua, real o estimat.

67.5 La base imposable es determina:

a) En general i amb caràcter preferent, pel sistema d'estimació directa mitjançant comptadors homologats. A aquests efectes, els subjectes passius resten obligats a instal·lar i mantenir, a càrrec seu, un mecanisme de mesurament directe del volum d'aigua efectivament consumida.

b) Per estimació objectiva, per a contribuents sense sistemes directes de mesurament, determinats genèricament en atenció a l'ús d'aigua que realitzen i el volum de captació que es determini per reglament en atenció a les característiques i les circumstàncies de l'aprofitament. Es determinen per reglament les fórmules de càlcul de la base imposable del tribut segons el sistema d'estimació objectiva.

c) Per estimació indirecta, quan l'Administració no pugui determinar la base imposable per mitjà de cap dels sistemes d'estimació anteriors a causa d'alguns d'aquests fets:

c.1) L'incompliment de l'obligació d'instal·lar aparells de mesurament establerta per la lletra a), sempre que no s'hagi optat prèviament pel sistema d'estimació objectiva.

c.2) La manca de presentació de declaracions exigibles, o insuficiència o falsedat de les presentades.

c.3) La resistència, l'excusa o la negativa a l'actuació inspectora.

c.4) L'incompliment substancial de les obligacions comptables.

67.6 Poden utilitzar el sistema d'estimació objectiva, determinat per l'apartat 5.b), amb caràcter voluntari, els subjectes passius que ho sol·licitin, i són a càrrec seu les despeses que l'aplicació d'aquest sistema de càlcul de la base pugui generar.

67.7 Per a l'estimació indirecta de la base imposable, l'Administració ha de tenir en compte els signes, els índexs o els mòduls propis de cada activitat i, a més, qualsevol dada, circumstància o antecedent del subjecte passiu o d'altres contribuents que pugui resultar indicatiu del volum d'aigua captada.

67.8 En qualsevol cas, l'Administració pot imposar la instal·lació de dispositius de control de cabal o de contaminació quan calgui per a la planificació hidrològica i l'assoliment d'objectius d'estalvi i de qualitat de l'aigua. En aquest cas, s'han d'establir les mesures de foment i les línies d'ajut compensatòries.

Article 68

Tipus de gravamen

El tipus de gravamen del cànon de l'aigua s'expressa en euros per metre cúbic, d'acord amb la base imposable a la qual s'aplica.

Article 69

Tipus de gravamen aplicable als usos domèstics d'aigua

69.1 El tipus de gravamen aplicable als usos domèstics d'aigua és, amb caràcter general, de 0,2928 euros per metre cúbic.

69.2 En els supòsits d'usos domèstics d'aigua i en el cas d'habitatges, el tipus s'afecta dels coeficients següents, en funció del tram de consum mensual de l'abonat al qual s'apliquen:

a) Consum mensual igual o inferior a 12 metres cúbics: 1.

b) Consum mensual superior a 12 metres cúbics: 2.

69.3 En el cas que el nombre de persones per habitatge sigui superior a quatre, el primer tram de consum a què fa referència l'apartat 2 s'ha d'incrementar en 3 metres cúbics per mes per cada persona addicional que hi convisqui.

69.4 S'aplica un coeficient de concentració demogràfica 1 als usuaris domèstics les aigües residuals dels quals siguin abocades a un sistema de sanejament públic.

69.5 En la fixació del tipus de gravamen aplicable a la utilització d'aigua per a usos domèstics, s'utilitzen, per tenir present la càrrega contaminant, els coeficients de concentració demogràfica següents:

Coeficient de concentració demogràfica

Municipi/població base	Coeficient
Fins a 2.000 habitants	0,662
Entre 2.001 i 10.000 habitants	0,819
Entre 10.001 i 50.000 habitants	0,978
Més de 50.000 habitants	1

69.6 El coeficient establert per l'apartat 4 s'aplica a partir del dia primer de l'any següent al de l'entrada en funcionament del Servei de Sanejament, i s'assoleix gradualment en un termini de dos o quatre anys, segons si la població base del municipi és d'entre 2.001 i 10.000, o inferior a 2.000 habitants.

Article 70

Tipus de gravamen aplicable als usos industrials i assimilables, agrícoles i ramaders

En els supòsits d'usos industrials i assimilables, agrícoles i ramaders de l'aigua, el tipus d'euros per metre cúbic aplicable sobre la base imposable fixada resulta de la suma d'un tipus de gravamen general, corresponent a l'ús, i d'un tipus de gravamen específic, corresponent a la contaminació.

Article 71

Tipus de gravamen general en els usos industrials i assimilables, agrícoles i ramaders

71.1 El tipus de gravamen general és de 0,0927 euros per metre cúbic.

71.2 En els usos agrícoles de l'aigua que no restin exempts d'acord amb l'article 64.2.e), el tipus s'afecta del coeficient 0.

71.3 En els usos ramaders de l'aigua, el tipus s'afecta d'un coeficient 0.

71.4 En els usos industrials de l'aigua per a la producció d'energia, refrigeració en circuits oberts o mixtos i aqüicultura, el tipus s'afecta d'un coeficient 0.

71.5 La reutilització directa d'aigües residuals s'afecta d'un coeficient 0.

71.6 En els supòsits d'utilització de l'aigua per a usos industrials, el tipus de gravamen general s'ha d'afectar durant els períodes que s'indiquen dels coeficients següents, en funció del volum d'aigua utilitzada i de la seva procedència. Cada coeficient s'aplica al tram de volum que s'indica.

C=Coeficient

Volum d'aigua	C	Període transitori
Fins a 50.000 m ³ /any	1	No hi ha període transitori
De 50.001 a 500.000 m ³ /any	0,5	4 anys: 0,5; 5è i 6è anys: 0,75; 7è any: 1
De 500.001 a 5.000.000 m ³ /any	0,13	4 anys: 0,13; 5è i 6è anys: 0,5; 7è i 8è anys: 0,75; 9è any: 1
De 5.000.001 a 10.000.000 m ³ /any	0,013	4 anys: 0,013; 5è i 6è anys: 0,13; 7è i 8è anys: 0,5; 9è i 10è anys: 0,75; 11è any: 1
Més de 10.000.000 m ³ /any	0,0013	4 anys: 0,0013; 5è i 6è anys: 0,013; 7è i 8è anys: 0,13; 9è any: 0,50; 10è any: 0,75; 11è any: 1

Les empreses que facin un ús industrial de l'aigua en els termes del primer incís de l'article 2.16.d) que acreditin que el volum d'aigua utilitzat en un centre de producció es correspon amb el que determina un ús racional, eficaç i eficient d'aigua han de mantenir els coeficients reductors establerts per al primer any. Els criteris per determinar si es donen aquestes circumstàncies s'han d'establir per reglament tenint en compte el que disposi la transposició de la Directiva 96/61, relativa a la prevenció i el control integrats de la contaminació, pel que fa als aspectes d'ús d'energia i aigua.

Article 72

Tipus de gravamen específic per a usos industrials i assimilables, agrícoles i ramaders

72.1 El valor aplicable per determinar el tipus específic en els supòsits d'usos industrials i assimilables és de 0,3633 euros per metre cúbic. Als efectes de la determinació del tipus específic de manera individualitzada, els valors dels paràmetres de contaminació són:

Matèries en suspensió (MES): 0,2807 euros/kg

Matèries inhibidores (MI): 5,6150 euros/equitox

Matèries oxidables (MO): 0,5615 euros/kg

Sals solubles (SOL): 4,4921 euros/Sm³/cm

Nitrogen (N): 0,3594 euros/kg

Fòsfor (P): 0,7189 euros/kg

72.2 ~~⊗~~ tal d'adequar les unitats dels preus a les unitats de mesura dels valors dels paràmetres de contaminació, s'han d'aplicar els factors de conversió que es determinin per reglament.

72.3 L'Agència Catalana de l'Aigua, d'ofici o a instància del subjecte passiu, aplica el tipus de gravamen

específic a cada usuari o usuària industrial de l'aigua segons una de les modalitats següents:

a) D'acord amb el valor determinat amb caràcter general per l'apartat 1 per a tots els usos industrials sobre el volum d'aigua considerat.

b) Segons quantitats individuals, en funció de la contaminació produïda.

72.4 La determinació del grau de contaminació s'efectua per mesurament directe de la càrrega contaminant i segons la declaració d'ús i contaminació de l'aigua que el subjecte passiu del tribut resta obligat a presentar.

Tanmateix, quan la manca de presentació de la declaració esmentada en el paràgraf anterior, o bé el fet de presentar-la de manera incompleta o acreditadament fraudulenta, no permetin a l'Agència Catalana de l'Aigua disposar de totes les dades necessàries per a la determinació del tipus específic, aquest es fixa de manera indirecta, podent emprar qualsevol dada o antecedent rellevant per determinar-lo, o bé dades d'altres establiments del sector al qual pertanyi l'establiment.

72.5 La modalitat aplicable i el tipus de gravamen específic es concreten en la resolució que dicta l'Agència Catalana de l'Aigua prèviament a la liquidació del cànon o a la notificació a l'entitat subministradora que n'efectua el proveïment.

72.6 En els consums industrials, la quantia del tribut ha de respondre sempre al principi que qui més contamina ha de satisfer un gravamen específic major.

72.7 El càlcul de la tarifa individualitzada basada en la càrrega contaminant correspon a l'expressió següent:

$$P = \left[\sum_i (C_i \times P_{ui} \times C_{pi} \times K_{si} \times K_{di}) \times K_a \times F \right] \times K_r$$

On:

P: és el preu.

C: és la concentració de cada un dels paràmetres de contaminació establerts.

Pu: és el preu unitari per a cada un dels paràmetres de contaminació establerts.

Cp: és el coeficient punta de cada paràmetre; expressa la relació que hi ha entre el valor de concentració de la contaminació mitjana i els valors de concentració de contaminació màxima, obtinguts a partir de la declaració de càrrega contaminant presentada per la persona interessada o bé a partir del mesurament fet per l'Administració; s'entén per valors de concentració de contaminació màxima la mitjana dels que superen els valors mitjans. Aquest coeficient punta s'aplica a cadascun dels valors dels paràmetres de contaminació, d'acord amb el que estableix l'annex 4.

Ks: és el coeficient de salinitat; els abocaments fets en aigües superficials continentals amb cabals superiors a 100 metres cúbics per segon en èpoques d'estiatge resten afectats d'un coeficient de salinitat per al paràmetre de les sals solubles equivalent a 0,2.

Kd: és el coeficient de dilució, aplicable als abocaments a mar efectuats mitjançant instal·lacions de sanejament privades, atenent els diferents paràmetres de contaminació especificats per l'apartat 1 d'aquest article:

Paràmetre. Coeficient de dilució.

Sals solubles: 0.

Nitrogen: 0.

Fòsfor: 0.

Matèries inhibidores: 1.

Resta de paràmetres: coeficient de dilució resultant de l'aplicació dels barems que s'indiquen en l'annex 5.

Ka: és el coeficient d'abocament a sistema; en relació amb abocaments efectuats a xarxes de clavegueram, col·lectors generals i emissors públics corresponents a sistemes públics de sanejament, el tipus de gravamen específic determinat en funció de la càrrega contaminant abocada resta afectat pels coeficients següents:

Coeficient 1,5, sempre que aquest tipus sigui inferior al previst, amb caràcter general, per als usos industrials. El tipus resultant no pot superar el previst per als usos industrials generals establerts pel primer paràgraf de l'article 72.1.

Coeficient 1,25, sempre que el tipus de gravamen específic individualitzat sigui superior al que està previst amb caràcter general per als usos industrials.

F: és el coeficient de fertirrigació; el consum amb destinació final a la reutilització pròpia, amb finalitats agrícoles, d'aigües residuals amb alts continguts de matèria orgànica i nutrients, en les condicions que autoritzi l'Agència Catalana de l'Aigua, gaudeix d'un coeficient reductor (F) del tipus específic, individualitzat en funció de la càrrega contaminant de 0,75.

Kr: és el coeficient corrector de volum que expressa la relació entre el volum d'aigua abocat i el volum d'aigua de subministrament; per poder aplicar aquest coeficient, cal que l'establiment disposi de les instal·lacions i dels aparells descrits per l'annex 3; també es pot determinar aquest coeficient per estimació indirecta, acceptant la declaració del coeficient corrector de volum basada en dades i justificacions tècniques aportades pel subjecte passiu, que han de ser valorades adequadament per l'Administració.

72.8 Per obtenir el preu final s'han de ponderar en funció del cabal els diversos preus de cada conducte d'evacuació o tipus d'abocament considerant el coeficient corrector de volum.

72.9 D'altra banda, en el cas de l'ús de l'aigua fet per centrals tèrmiques, amb un consum anual d'aigua superior a 1.000 hectòmetres cúbics, s'aplica, sobre la modalitat de tarifació per volum el coeficient 0,00053.

72.10 En el supòsit que l'ús agrícola o ramader o assimilable de l'aigua generi contaminació, el tipus específic es determina en funció dels paràmetres establerts per l'article 72.1 o d'altres paràmetres que s'estableixin per llei.

Article 73

Substitució per exaccions

73.1 En els casos en què, per raó de les característiques, la perillositat o la incidència especials de la contaminació produïda per un subjecte passiu determinat, l'Administració construeixi instal·lacions de tractament o d'evacuació per atendre concretament un focus de contaminació, el Govern pot acordar la substitució del tipus de gravamen específic del tribut per l'aplicació d'una o més exaccions al pagament de les quals està obligat aquell subjecte passiu, determinada en la seva quantia anual per la suma de les quantitats següents:

a) El total previst de despeses de funcionament i de conservació d'aquelles instal·lacions.

b) El 8% del valor de les inversions realitzades per l'Administració actualitzat correctament tenint en compte l'amortització tècnica de les obres i les instal·lacions i la depreciació de la moneda, en la manera que es determini per reglament.

73.2 L'Agència Catalana de l'Aigua liquida directament el cànon de l'aigua en la part corresponent al tipus de gravamen general.

Article 74

Quota tributària

74.1 La quota tributària resulta de l'aplicació a la base imposable del tipus de gravamen calculat segons el que

determinen els articles 69, 70, 71 o 72.

74.2 En particular, per als supòsits d'usos agrícoles o ramaders, no exempts d'acord amb el que estableix l'article 64.2.e), i en què el tipus específic no es pugui calcular segons el sistema establert per l'article 72.1, la quota s'ha de fixar d'acord amb un sistema de determinació objectiva, basat en qualsevol de les magnituds següents característiques de l'activitat:

a) Capacitat productiva de l'explotació, en nombre, volum o pes.

b) Nombre i característiques dels caps de bestiar.

c) Extensió de l'explotació agropecuària, sistemes de depuració propis i sistemes de gestió dels productes fitosanitaris.

74.3 La determinació de la quota del cànon de l'aigua aplicable als usos ramaders d'aigua, segons el sistema de determinació objectiva a què fa referència l'apartat segon d'aquest article, es fa segons la fórmula següent, desenvolupada en l'annex 6 d'aquesta Llei, i que es basa en dades relatives al tipus d'explotació, de bestiar i al nombre de places, que han de ser declarades pel subjecte passiu:

Q = nombre de places per euro/plaça.

Article 75

Facturació i cobrament per mitjà d'entitats subministradores

75.1 Les entitats subministradores resten obligades a cobrar als abonats, en nom i per compte de l'Agència Catalana de l'Aigua, l'import del cànon de l'aigua mitjançant la inclusió d'aquest en el mateix suport físic de la factura que documenta la contraprestació dels seus serveis, mentre l'Administració no faci ús de la facultat prevista en el número 5 d'aquest precepte.

75.2 L'import del cànon de l'aigua s'ha de fer constar de manera diferenciada de qualsevol altre concepte dels inclosos en el document que incorpora la factura emesa per les entitats subministradores.

75.3 L'entitat subministradora no està obligada a incloure en el document l'import del cànon de l'aigua quan s'acrediti la procedència d'alguna de les exempcions establertes per aquesta Llei.

75.4 Les entitats subministradores han de declarar i ingressar, mitjançant autoliquidació, l'import recaptat en concepte de cànon de l'aigua a les entitats col·laboradores determinades per l'Agència Catalana de l'Aigua en la forma i els terminis establerts per reglament.

75.5 L'Agència Catalana de l'Aigua pot, si es considera convenient, liquidar directament el cànon de l'aigua als usuaris.

75.6 L'Agència Catalana de l'Aigua pot exigir a les entitats subministradores l'import del cànon de l'aigua que no s'hagués inclòs en el document que incorpora la factura emesa pel servei de subministrament d'aigua.

75.7 Les quantitats que, incloses en el document corresponent en concepte de cànon de l'aigua, no s'haguessin satisfet pels usuaris han de ser comunicades i documentades per les entitats subministradores a l'Agència Catalana de l'Aigua en la forma i els terminis que es determinin per reglament. Aquestes quantitats han de ser directament exigibles als usuaris per l'Agència Catalana de l'Aigua d'acord amb la legislació tributària.

75.8 Exigibilitat del cànon de l'aigua coincideix, en el supòsit establert per l'apartat 7, amb la data d'expedició de les factures o dels rebuts pel subministrament d'aigua emesos però no pagats. En el cas de l'apartat 6, l'exigibilitat se situa en la data d'emissió de les factures que es determini per reglament.

75.9 Les accions per l'eventual impagament del cànon de l'aigua són les que determina la legislació tributària vigent.

75.10 L'Agència Catalana de l'Aigua comprova i investiga les activitats que integren o condicionen el

rendiment del cànon de l'aigua, com ara el consum d'aigua, la facturació o la percepció d'aquest.

Article 76

Liquidació del cànon de l'aigua en el cas d'aigua procedent de fonts pròpies de subministrament

L'Agència Catalana de l'Aigua fa la liquidació del cànon de l'aigua i ho notifica directament als subjectes passius titulars o usuaris reals dels aprofitaments d'aigües superficials o subterrànies i d'instal·lacions de recollida de les aigües pluvials.

Article 77

Règim de gestió. Infraccions i sancions tributàries

77.1 L'Agència Catalana de l'Aigua gestiona i recapta el cànon de l'aigua i els altres que estableix aquesta Llei, d'acord amb les seves determinacions i les disposicions reglamentàries que hi són aplicables. Supletòriament, regeix la legislació general aplicable a la percepció, la comprovació i la inspecció dels tributs de la Generalitat.

77.2 Els subjectes passius i els que col·laboren en la funció de gestió i de recaptació, als quals aquesta Llei imposa obligacions de caràcter material o formal en relació amb la percepció dels ingressos que s'hi regulen, resten subjectes a les determinacions que en matèria d'inspeccions i règim sancionador estableix la legislació tributària.

77.3 El règim d'infraccions i de sancions aplicables en la gestió de l'exacció a què fa referència l'apartat 2 és el vigent per a la resta de tributs de la Generalitat de Catalunya, amb les especialitats que estableix aquesta Llei.

77.4 En particular, la manca d'inclusió del cànon de l'aigua en el mateix document de la factura per les entitats subministradores d'aigua constitueix una infracció de caràcter greu sancionable amb una multa pecuniària del 50% al 150% de la quantia que s'hauria d'incloure en el document, a més d'haver de satisfer a l'Agència Catalana de l'Aigua l'import del cànon de l'aigua no inclòs en el document esmentat.

77.5 La manca de declaració i ingrés del cànon de l'aigua per les entitats subministradores és una infracció greu, sancionable amb una multa pecuniària del 50 al 150% de l'import que s'havia d'ingressar.

77.6 L'incompliment de les obligacions que aquesta normativa imposa als contribuents i als que col·laboren en la gestió i la recaptació de l'impost, quan no és constitutiu d'infracció greu, es qualifica d'infracció simple, sancionable amb una multa de 6 a 900 euros. En particular, constitueixen infraccions simples:

a) L'omissió en les declaracions de dades que estiguin en poder del contribuent o de l'obligat a recaptar en nom de l'Agència, que ha de ser sancionada amb una multa de 6 a 900 euros per cada dada omesa quan es tracti de dades significatives per a la determinació del deute tributari i la identificació del contribuent, l'acreditació o el període de liquidació.

b) L'exigència del cànon de l'aigua en un document separat de la factura del subministrament, que ha de ser sancionada amb una multa de 6 a 60 euros per document emès.

c) La inclusió incorrecta del cànon de l'aigua per les empreses subministradores, que ha de ser sancionada amb una multa de 6 a 900 euros per cada factura amb un màxim del 3% de la facturació total de l'aigua subministrada en l'exercici immediatament anterior.

d) La presentació de rebuts impagats de les empreses subministradores amb errors que afectin la identificació dels contribuents o la determinació del deute tributari, que ha de ser sancionada amb una multa de 30 a 60 euros per cada dada omesa o incorrecta.

e) L'ingrés en entitats col·laboradores del deute tributari sense el lliurament simultani del full de liquidació, que ha de ser sancionat amb una multa de 150 euros per liquidació.

f) La manca d'instal·lació d'aparells de mesurament per al càlcul de la base imposable segons el sistema d'estimació directa amb incompliment de l'obligació a què fan referència els apartats 5.a) i 7 de l'article 67, que

ha de ser sancionada amb una multa de 150 a 900 euros. Aquesta conducta no és constitutiva d'infracció quan el subjecte passiu hagi optat, amb caràcter previ, pels sistemes d'estimació objectiva per determinar la base imposable.

77.7 Les sancions per infraccions greus i per infraccions simples s'han de graduar dins els límits establerts per la Llei general tributària i les normes que la desenvolupen i s'han d'aplicar en funció d'aquestes normes i de les que es puguin dictar en desenvolupament d'aquesta Llei.

Article 78

Cànon de regulació i tarifa d'utilització

78.1 Tenen també, particularment, la consideració d'ingrés propi de l'Agència Catalana de l'Aigua el cànon de regulació i la tarifa d'utilització establerts per l'article 114 del Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'aigües, si la Generalitat explota i conserva les obres hidràuliques de regulació i específiques, per mitjà de l'Agència, amb càrrec al seu pressupost.

78.2 Els beneficiats per les obres de regulació de les aigües superficials o subterrànies són els subjectes passius del cànon de regulació. I els beneficiats per altres obres hidràuliques específiques, incloses les de correcció del deteriorament del domini públic hidràulic, derivat de la seva utilització, són els subjectes passius de la tarifa d'utilització de l'aigua.

78.3 L'Agència Catalana de l'Aigua liquida i recapta el cànon de regulació i la tarifa d'utilització d'acord amb el procediment establert per la normativa vigent en matèria d'aigües.

Article 79

Règim tributari de les obres no compreses en els plans i programes de l'Agència Catalana de l'Aigua

79.1 Els beneficiats per obres de regulació d'aigües superficials o subterrànies i d'altres obres específiques que no estiguin compreses en els plans i programes de l'Agència Catalana de l'Aigua i que siguin executades totalment o parcialment a càrrec de la Generalitat resten obligats al pagament de les exaccions regulades en l'article 114 del Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'aigües, segons pertoqui i en la quantia que en resulti.

79.2 Els subjectes passius de les exaccions regulades per l'article 114 del Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'aigües, que ho siguin com a beneficiats d'obres executades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, continuen obligats al pagament en els termes del mateix article 114, sens perjudici de la subjecció al cànon de l'aigua, sempre que no es tracti del mateix concepte de cost.

Article 80

Cànon d'utilització de béns de domini públic hidràulic

80.1 En l'àmbit de competències de la Generalitat, l'ocupació, la utilització i l'aprofitament dels béns de domini públic hidràulic a què fa referència l'article 112 del Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'aigües, que requereixin autorització o concessió es graven amb un cànon destinat a protegir i millorar aquest domini, l'aplicació del qual fa pública l'Agència Catalana de l'Aigua. Els concessionaris d'aigües són exempts del pagament del cànon per l'ocupació o la utilització dels terrenys de domini públic necessaris per dur a terme la concessió.

80.2 La base imposable de l'exacció a què fa referència l'apartat 1 ha de ser la següent:

a) En els casos d'ocupació de terrenys del domini públic hidràulic, pel valor dels terrenys ocupats prenent com a referència el valor de mercat dels terrenys contigus.

b) En el cas d'utilització del domini públic hidràulic, pel valor de la dita utilització o del benefici obtingut amb aquesta.

c) En el cas d'aprofitament de béns de domini públic hidràulic, pel valor dels materials consumits o la utilització que proporcioni el dit aprofitament.

80.3 El tipus de gravamen anual és del 5% en els supòsits establerts per les lletres a) i b) de l'apartat 2, i del 100% en el supòsit establert per la lletra c), que s'ha d'aplicar sobre el valor de la base imposable resultant en cada cas.

80.4 L'Agència Catalana de l'Aigua gestiona i recapta el cànon d'utilització de béns del domini públic hidràulic d'acord amb el procediment establert per la normativa vigent en matèria d'aigües.

Article 81

Actualització

81.1 Els valors base per unitat de volum, el valor de la unitat de contaminació, els coeficients i les fórmules per determinar-los i la xifra o la quantia de qualsevol altre element de quantificació del tribut poden ser modificats per les lleis de pressupostos de la Generalitat.

81.2 No obstant el que estableix l'apartat 1, la modificació dels coeficients a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 71 requereixen la modificació d'aquesta Llei. La modificació eventual de la Llei ha de tenir en compte, a efectes de la determinació dels esmentats coeficients, la classificació d'activitats econòmiques continguda en la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental.

Disposicions addicionals

Primera

1. Als efectes del que estableix l'article 2.15, es fixa el consum bàsic en 100 litres per persona i dia.
2. S'habilita el Govern per modificar el consum bàsic establert per l'apartat 1 quan sigui procedent.

Segona

L'Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics i Tractament de Residus, creada per la Llei 7/1987, de 4 d'abril, té la condició d'ELA bàsica de subministrament d'aigua en baixa i de sanejament als efectes d'aquesta Llei. Així mateix, té la consideració d'entitat supramunicipal als efectes del que estableix l'article 89 del Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'aigües, i d'ens públic representatiu dels municipis de l'aglomeració urbana que conforma el seu àmbit territorial als efectes del que estableix l'article 3 del Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre.

Tercera

L'Agència Catalana de l'Aigua emet informe preceptiu sobre els expedients de constitució de societats agràries de transformació que tinguin per objecte social la realització d'obres per a la captació i la utilització de l'aigua

Quarta

1. Els titulars d'autoritzacions d'abocaments estaran obligats a justificar el volum i la qualitat de les aigües, mitjançant la presentació de certificacions emeses per centres reconeguts per l'Agència Catalana de l'Aigua. L'omissió del deure esmentat o el retard a subministrar la documentació en la qual consti la comprovació del control efectuat seran constitutius d'infracció greu, sancionable d'acord amb el que estableix la legislació vigent.
2. Els titulars d'establiments industrials amb abocaments a xarxes de clavegueram resten obligats a construir una arqueta de registre en el tram de conducció fora del recinte industrial que permeti en tot moment la inspecció de l'abocament per l'Administració. La desatenció injustificada als requeriments de l'Administració tendents a fer efectiva aquesta obligació comporta la imposició de multes coercitives, que es poden reiterar per lapses de temps que siguin suficients per complir el que s'ha ordenat, amb un mínim de 601,01 euros i un màxim de 6.010,12 euros.

Cinquena

El tipus de gravamen aplicable als usos domèstics i assimilables, establert en l'article 69 s'afecta d'un coeficient 0,7 en l'àmbit territorial de la part catalana de les conques dels rius Ebre, Xúquer i Garona i també de les rieres que desguassen al mar entre el barranc del Codolar i la desembocadura del riu Sénia, fins que el Govern aprovi el programa d'obres hidràuliques que incorpori la relació d'actuacions a realitzar en aquell àmbit, dins el marc dels plans hidrològics de les conques de l'Ebre i el Xúquer.

Sisena

1. El tipus de gravamen general establert per l'article 71 per als usos industrials i assimilables, agrícoles i ramaders s'afecta d'un coeficient 0 en l'àmbit territorial de la part catalana de les conques dels rius Ebre, Xúquer i Garona i també de les rieres que desguassen al mar entre el barranc del Codolar i la desembocadura del riu Sénia, fins que s'aprovi el programa d'obres hidràuliques que incorpori la relació d'actuacions a realitzar en aquell àmbit dins el marc dels plans hidrològics de les conques de l'Ebre i el Xúquer.

2. L'exigibilitat del gravamen ha de ser efectiva a partir del primer dia de l'any següent d'haver estat aprovat, llevat que el Govern determini un altre termini.

Disposicions transitòries

Primera

1. Fins que s'aprovi la planificació hidrològica que estableix el títol II d'aquesta Llei, la participació percentual de l'Agència Catalana de l'Aigua en el finançament de cada tipus d'actuació en infraestructures hidràuliques ha de ser de manera ordinària, si manca la determinació expressa del seu Consell d'Administració, la següent:

a) Obres d'infraestructura general:

a.1) Obres d'infraestructura general amb interès global: 100%.

a.2) Obres d'infraestructura general que beneficiïn una àrea específica: 75%.

a.3) Normalització de llits fluvials i programes d'ús lúdic: la que estableixi el programa en cada cas.

a.4) Obres de millora de l'eficiència de les infraestructures de regadius: 70%.

b) Obres de sanejament en alta: 100%.

c) Obres d'infraestructura d'abastament en alta d'àmbit municipal o supramunicipal: 50%.

d) Instal·lacions per a la descàrrega de sistemes unitaris (DSU) i col·lectors bàsics d'aigües pluvials: 25%.

2. El règim d'aportacions econòmiques establert és compatible amb la percepció d'ajuts de l'Estat i d'altres entitats públiques, i també amb el recurs al crèdit públic o privat, amb les limitacions establertes per llei.

Segona

Mentre no s'estableixin els criteris a què es refereix l'article 21.2 per a la qualificació d'una obra hidràulica d'interès prioritari de la Generalitat, es consideren incloses en aquesta categoria les obres i les actuacions previstes als plans i programes hidràulics generals, d'abastament i de sanejament.

Tercera

Fins que no es constitueixi el Consell d'Administració que resulti de la regulació establerta en l'article 40 d'aquesta Llei, el Consell d'Administració de l'Ens d'Abastament d'Aigua manté la seva composició actual.

Quarta

1. El règim d'aportacions fixat en l'article 48 d'aquesta Llei per a les obres de nova implantació d'infraestructura de regatge, de millora de regadius existents o d'ampliació de zones regables, és també aplicable a les actuacions a realitzar en les zones que, abans de l'entrada en vigor de la Llei 5/1990, de 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, han estat declarades d'interès nacional, d'acord amb la legislació vigent en matèria de promoció de regatges, sens perjudici de les aportacions econòmiques que, en virtut d'aquella declaració, puguin fer altres administracions públiques.

2. Les obres iniciades abans de l'entrada en vigor de la Llei 5/1990, de 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, mantenen en el decurs de la seva execució i ulterior explotació, si escau, el mateix règim d'aportacions econòmiques que tenen aprovat.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, els beneficiaris poden demanar al departament competent en matèria de regadius que els sigui aplicat el règim d'aportacions econòmiques establert en l'article 48 d'aquesta Llei.

3. La reducció establerta en l'apartat 3 de l'article 48 és aplicable a totes les actuacions iniciades després de l'entrada en vigor de la Llei 5/1990, de 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya.

Cinquena

1. Els deutes pel concepte de cànon de sanejament, increment de tarifa de sanejament, cànon d'infraestructura hidràulica i cànon de regulació, vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei se segueixen regint per llur normativa específica.

2. No obstant el que determina l'apartat 1, en els actes de liquidació corresponents a usos d'aigua efectuats per centrals tèrmiques amb un consum anual d'aigua superior a 1.000 hectòmetres cúbics, que esdevinguin fermes després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'aplica el coeficient 0,00046, sobre la modalitat de tarifació per volum.

Disposicions finals

Primera

Els preceptes del títol IV d'aquest Text refós substitueixen, com a dret aplicable a Catalunya, en relació amb les obres de regatge que l'Administració de la Generalitat promou, finança o executa, els de la Llei de 7 de juliol de 1911, que regulen el procediment d'execució de construccions hidràuliques per a regs.

Segona

1. S'habilita el Govern per adaptar les previsions d'aquesta Llei a les que resultin de la normativa estatal o de la Unió Europea. En aquest cas, el Govern ha de donar compte al Parlament de les adaptacions realitzades.

2. Es faculten el Govern i el conseller o la consellera del departament competent en matèria de medi ambient perquè dictin les disposicions necessàries per a desenvolupar i aplicar aquesta Llei.

Annex 1

Instal·lacions que integren la xarxa d'abastament del sistema Ter-Llobregat

La definició es fa conceptualment i d'acord amb la seva configuració actual, seguint el criteri que es tracta d'instal·lacions dins l'àmbit de servei del sistema Ter-Llobregat que compleixen, com a mínim, una de les tres condicions següents:

a) Aportar recursos hídrics al sistema Ter-Llobregat, segons la definició que en fa aquest Text refós, i el Pla hidrològic de les conques internes de Catalunya, dins el sistema centre.

b) Ser utilitzades o ser susceptibles de ser utilitzades per a operacions de transport supramunicipal o intermunicipal d'aigua o del seu lliurament a dipòsits de capçalera o punts de connexió a xarxes municipals.

c) Ser instal·lacions d'ús alternatiu a les definides als apartats a) i b) o que en són d'ús complementari.

Aquesta configuració pot ser modificada com a conseqüència dels estudis, els projectes o les obres que s'executin.

Planta potabilitzadora del Ter (situada als municipis de Cardedeu, Llinars i la Roca del Vallès), incloses les torres de presa als embassaments de Sau i Susqueda, les instal·lacions de derivació del Pasteral i la conducció de transport fins a l'estació de tractament.

Artèria de diàmetre 3.000 mm (D 3000) des de la planta del Ter fins a la central de la Trinitat, a Barcelona. S'hi inclouen el sífo del Besòs, les instal·lacions del cap d'entrada i les seves derivacions fins als dipòsits de capçalera municipals.

Central distribuïdora de la Trinitat a Barcelona i artèries pisos 70, 100 i bombament a cota 200.

Central distribuïdora de Badalona, des de l'artèria D 3000, des de la planta del Ter a la Trinitat (xarxa planificada ATLL).

Preses A, B, C, D, E, F, G i P-49 des de l'artèria D 3000, de l'abastament del Ter, inclosos els desdoblaments i les ampliacions projectats, fins als dipòsits de capçalera municipals.

Dipòsits reguladors de Granollers.

Connexions des de l'aqüeducte D 3000, a Sant Celoni, Santa Maria de Palautordera i Breda.

Abastament a Sant Antoni i Sant Pere de Vilamajor, Cànoves, Santa Maria de Palautordera, Vallgorguina i Sant Celoni, en tant que es connectin a la xarxa regional Ter-Llobregat (projecte redactat).

Planta potabilitzadora d'Abrera, incloses les instal·lacions de captació i bombament des del riu Llobregat.

Impulsió des de la planta d'Abrera a Sant Quirze del Vallès, dipòsits reguladors de cota 250, i les derivacions fins als dipòsits de capçalera municipals (Castellbisbal i Rubí).

Artèria Sant Quirze-riera de Caldes, incloses les derivacions fins als dipòsits de capçalera municipals.

Ramals de connexió a Caldes de Montbui, Sentmenat i Santa Eulàlia de Ronçana (projecte aprovat, pendent de licitar).

Derivacions D 250 i D 600 a Rubí i Sant Cugat del Vallès fins als dipòsits de capçalera municipals.

Artèria D 400/600 des del dipòsit C 250 de Sant Quirze fins al bombament dels Bellots, a Terrassa.

Artèria D 1250/1100 des del dipòsit C 250 de Sant Quirze del Vallès a Sabadell i el dipòsit de Can Llonch.

Dipòsits de Serra Galliners i connexions amb les xarxes municipals.

Conducció des del bombament de Cerdanyola fins al dipòsit de Can Llonch, a Sabadell.

Artèria des de la planta d'Abrera fins a la planta potabilitzadora gestionada per Mina Pública de Terrassa, SA.

Planta potabilitzadora MPT al Llobregat, al terme municipal d'Abrera, incloses les instal·lacions de captació.

Artèria D 700, des de la potabilitzadora al dipòsit de Can Boada.

Artèria D 450, des de la potabilitzadora al dipòsit de Can Boada.

Artèria D 450, des de la potabilitzadora al dipòsit de Can Poal.

Artèria D 500, entre els dipòsits de Can Boada i Can Poal.

Artèria D 200 i desdoblament des de Terrassa a Matadepera.

Nou abastament a Esparreguera, a Collbató i als Hostalets de Pierola, fins als dipòsits de capçalera municipals.

Connexió al Bruc (projecte en redacció).

Artèria D 1000/700 des de la planta d'Abrera als dipòsits de Martorell, inclosa l'estació de bombament de Can Bros.

Dipòsits de Martorell.

Abastament des de Martorell a Sant Esteve Sesrovires i Masquefa.

Impulsió Abrera-Masquefa, inclòs el dipòsit regulador de Masquefa.

Xarxa de distribució de l'Alt Penedès i el Garraf.

Xarxa de distribució a l'Anoia (Piera, Igualada i altres municipis). (Primera fase, fins la Pobla de Claramunt, en construcció. Segona fase, fins Igualada, projecte aprovat).

Artèria cota 70/55 D 2400 des de la planta d'Abrera fins a la central de la Font Santa, inclosos els dipòsits reguladors i altres instal·lacions, les diferents derivacions als municipis fins als dipòsits de capçalera i altres connexions amb les xarxes municipals.

Artèria planta del Ter-la Llagosta on s'ha de connectar amb l'artèria Sant Quirze-riera de Caldes (projecte redactat. Primera fase prevista per licitar el 2003).

Planta potabilitzadora de Sant Joan Despí, inclosa la captació des del riu Llobregat, instal·lacions de recàrrega i captació per a pous, dipòsits i estacions de bombament.

Dipòsit d'equilibri, central i dipòsit de relleu i les connexions i els bombaments entre ells, amb la planta potabilitzadora i els dipòsits de la Font Santa i Esplugues.

Dipòsit d'Esplugues. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria D 800/1400/800 des de la central de relleu fins als dipòsits municipals de Santa Coloma de Cervelló, Sant Boi de Llobregat, Sant Climent de Llobregat (núm. 1), Viladecans (núm. 1), Gavà i Begues (núm. 1). Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria Castelldefels-el Garraf (Sitges). Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria des de la central de relleu fins al dipòsit del Garraf II, inclosa la central de Bellamar i la connexió als dipòsits de Gavà, Can Roca i Mas Jové. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria Font Santa-Sant Joan Despí-dipòsit de Montjuïc, i derivació al Prat de Llobregat (xarxa planificada inclosa en el PEDAB 2010 pendent d'aprovació).

Dipòsit de Montjuïc C 70 i artèria des del dipòsit d'Esplugues. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Pous estrella (8) i la conducció D 1100 fins al dipòsit d'Esplugues.

Central d'Esplugues i artèria D 800, des del dipòsit d'Esplugues fins al dipòsit de Finestrelles (C 130). Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Dipòsit de Finestrelles (cota 130). Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions

de distribució municipal.

Artèries D 700, inclosa la central des del dipòsit de Finestrelles fins al dipòsit de Sant Pere Màrtir, amb les conduccions D 250 a Sant Cugat i D 450 a Sabadell (al dipòsit de Serra Galliners). Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Dipòsits de Sant Pere Màrtir. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria D 700 i en paral·lel D 1100 des de la central del Besòs fins al dipòsit de Montcada i amb la derivació D 500 fins a la Llagosta, Martorelles i Sant Fost de Campsentelles. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria anterior fins al dipòsit de Cerdanyola i amb la derivació D 200/100 fins al dipòsit de Santa Maria de Montcada, inclosa la central. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Dipòsit de Cerdanyola. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria D 400/600/650 des de la central del Besòs fins a Badalona. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria D 550/400/250 des de la central del Besòs fins al dipòsit de Santa Coloma. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèries D 500 i 800 des del dipòsit de Cerdanyola fins a Ripollet, Sabadell, el dipòsit de Bellaterra i derivacions D 500 i D 300 a Badia del Vallès i Barberà del Vallès, incloses les centrals. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria D 1000/500/600/400 des de la central de relleu fins al dipòsit de Montgat. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria D 600 des del cap d'entrada al sifó del Besòs, de la conducció D 3000 de la planta del Ter a la Trinitat, fins a Santa Coloma de Gramenet, amb la derivació cap al dipòsit de Montigalà. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Dipòsit de Montigalà. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria C 130, de diàmetres 1600/900/1400/900 i el seu ramal paral·lel D 1250 des de la central de la Trinitat fins al dipòsit de Finestrelles i la connexió amb la central de Collblanc. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Central de Collblanc. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria Ter-Llobregat: tram D 2500 des de la central de la Trinitat fins al Carmel. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria C 100, del dipòsit d'Esplugues a la Trinitat i la central Besòs, de diàmetres variables per trams 1500/1250/1000. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Central Besòs i connexions amb el sifó del Besòs. Sens perjudici de la funcionalitat addicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Artèria C 70, D 1200, des del dipòsit de la Trinitat fins a l'artèria que uneix la central de relleu i el dipòsit de Montgat, inclosa la derivació D 400 cap a Santa Coloma de Gramenet. Sens perjudici de la funcionalitat

adicional que tinguin com a instal·lacions de distribució municipal.

Aqüeducte de Dosrius, entre Dosrius i la riera d'Alella, amb les seves derivacions fins als dipòsits de capçalera (artèria d'aigua rodada a extingir pel que fa a la distribució de cabals de la xarxa Ter-Llobregat).

Instal·lacions dins l'àmbit de servei de la xarxa bàsica d'abastament Ter-Llobregat i que destinin totalment o parcialment els cabals a l'abastament en alta.

Altres instal·lacions dins l'àmbit de servei del sistema Ter-Llobregat que destinin totalment o parcialment els cabals a l'abastament en alta.

Les especificacions tècniques de les instal·lacions que figuren en aquest annex tenen un caràcter purament identificatiu, sens perjudici de les modificacions que puguin produir-se o de la variació de les característiques o les finalitats pel que fa al servei d'abastament d'aigua en alta.

Annex 2

Fórmules de determinació de la base imposable del tribut segons el sistema d'estimació objectiva

En el cas de captacions subterrànies que no tinguin instal·lats dispositius de mesurament directe de cabals de proveïment, el consum mensual s'avalua d'acord amb la potència nominal del grup elevador mitjançant la fórmula $Q = 37.500 \times p / (h + 20)$, en la qual Q és el consum mensual facturable, expressat en metres cúbics, p és la potència nominal del grup o dels grups elevadors, expressada en quilovats, i h és la profunditat dinàmica mitjana de l'aqüífer en la zona considerada, expressada en metres.

En el cas de subministraments mitjançant contractes d'aforament, quan no pugui ser mesurat directament, el volum d'aigua utilitzada en el període considerat s'avalua per aplicació de la fórmula $b = I/P$, en la qual b és el volum d'aigua estimat, expressat en metres cúbics, I és l'import satisfet com a preu de l'aigua, expressat en euros, i P és el preu mitjà ponderat segons les tarifes vigents de l'aigua subministrada per l'entitat en els proveïments mesurats per comptadors dins el terme municipal i corresponent al mateix tipus d'ús, expressat en euros per metre cúbic.

En el cas de recollida d'aigües pluvials pels usuaris amb la finalitat d'utilitzar-les en processos productius, la quantitat d'aigua per any a considerar és l'equivalent al doble del volum dels dipòsits de recollida.

Annex 3

Coefficient corrector de volum

Per poder mesurar i considerar els valors dels cabals abocats i determinar el coeficient corrector del volum K_r , els establiments han de disposar de les instal·lacions i els aparells següents:

- a) Comptadors d'aigua que mesurin tota l'aigua utilitzada per la indústria.
- b) Canals amb totalitzadors en tots els punts d'abocament, que permetin el mesurament i el control de manera acumulada dels cabals abocats. Els canals han de complir les normes ISO 1438 (1980) i 4359 (1983) i estar instal·lats segons el que aquestes disposen; en el cas que no es compleixin aquestes normes, cal disposar de la documentació que descriu la fórmula aplicable al canal instal·lat i les condicions d'utilització. En tot cas, cal disposar dels certificats de calibratge i d'instal·lació correcta del canal emesos per la casa fabricant i per la casa instal·ladora, respectivament, o bé per un organisme oficial.

Annex 4

Coefficient punta

Taula per a l'aplicació del coeficient punta.

Els coeficients punta calculats per a cada paràmetre de contaminació en cada abocament o tipus d'abocament s'obtenen amb els barems següents (on el valor RBA de cada paràmetre de contaminació és igual a la relació

entre la concentració màxima i la concentració mitjana, i C equival al coeficient punta de cada paràmetre):

Valors RBAC

V=valors màxims/valors mitjans; C=coeficient punta parcial

V	C
Entre 1 i 1,11	1
Entre 1,12 i 1,25	1,1
Entre 1,26 i 1,50	1,2
Entre 1,51 i 1,75	1,5
Entre 1,76 i 2,00	1,7
Entre 2,01 i 3,00	2,0
Entre 3,01 i 4,00	2,5
Entre 4,01 i 5,00	3,0
Superior a 5,01	igual a la relació entre V.
	màx./V. mitjans fins a un
	màxim de 10.

Annex 5

Coeficient de dilució

Barem del coeficient de dilució, en funció dels valors de dilució inicial d'emissaris submarins.

V=Valor de dilució inicial; C=Coeficient per dilució (Kd)

V	C
11.000 o més	0,60
Entre 7.000 i menys d'11.000	0,65
Entre 4.000 i menys de 7.000	0,70
Entre 2.000 i menys de 4.000	0,75
Entre 1.000 i menys de 2.000	0,80
Entre 100 i menys de 1.000	0,85
Menys de 100	1

Annex 6

Sistemes de determinació de la quota per als establiments Ramaders

Tipus d'explotació	
Engreix d'ànecs	0,0185 euros/plaça
Engreix de guatlles	0,003360 euros/plaça
Engreix de pollastres	0,0185 euros/plaça

Engreix de gall dindis	0,0361 euros/plaça
Engreix de perdius	0,0076 euros/plaça
Avicultura de posta	0,0403 euros/plaça
Pollets de recia	0,007560 euros/plaça
Cria de boví	0,6243 euros/plaça
Engreix de vedells	1,7821 euros/plaça
Vaques lleteres	4,1600 euros/plaça
Boví de llet	5,9429 euros/plaça
Vedelles de reposició	2,9735 euros/plaça
Cabrum de reproducció	0,5848 euros/plaça
Cabrum de reposició	0,2919 euros/plaça
Cabrum de sacrifici	0,1968 euros/plaça
Producció de conill	0,3508 euros/plaça
Bestiar equí	5,1940 euros/plaça
Oví d'engreix	0,2447 euros/plaça
Ovelles de reproducció	0,7344 euros/plaça
Ovelles de reposició	0,3651 euros/plaça
Porcí d'engreix	0,6832 euros/plaça
Producció porcina	1,4245 euros/plaça
Porcí de transició	0,3137 euros/plaça

El tipus de gravamen específic per a usos ramaders s'afecta d'un coeficient 0, llevat que hi hagi contaminació de caràcter especial en naturalesa o en quantitat, comprovada pels serveis d'inspecció de l'administració competent.

(03.300.067)